

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการศึกษา เทศบาลตำบลตำบลน้ำเย็น

ที่ อบ ๕๓๐๐๒/ ๐๙๖

วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุมัติดำเนินโครงการจัดทำฐานข้อมูลทางด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญา
ท้องถิ่น ฐานข้อมูลแหล่งเรียนรู้

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลน้ำเย็น

ตามที่เทศบาลตำบลน้ำเย็น เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการทำนุบำรุง
ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งปีที่ผ่านมาเทศบาลตำบลน้ำเย็นได้รวบรวมข้อมูล
และจัดระบบฐานข้อมูลท้องถิ่นได้อย่างเป็นรูปธรรมทำให้มีแหล่งอ้างอิงหรือแหล่งศึกษาค้นคว้าด้าน
ศิลปะวัฒนธรรมท้องถิ่น ส่งผลให้การอนุรักษ์และทำนุบำรุงด้านศิลปะ วัฒนธรรมของท้องถิ่นได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ นั้น

เพื่อเป็นการปรับปรุง เพิ่มเติมข้อมูลทางด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และ
ภูมิปัญญาท้องถิ่น ฐานข้อมูลแหล่งเรียนรู้ กองการศึกษา ในฐานะหน่วยงานหลักในการดำเนินพันธกิจด้านการ
ทำนุ บำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศ
จัดระบบฐานข้อมูลท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นแหล่งในการศึกษาค้นคว้าด้านศิลปะวัฒนธรรมของท้องถิ่น อีกทั้งยังเป็น
การอนุรักษ์ทำนุบำรุง และเผยแพร่มรดกด้านศิลปะวัฒนธรรมของท้องถิ่น จึงขออนุมัติดำเนินโครงการจัดทำ
ฐานข้อมูลทางด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น ฐานข้อมูลแหล่งเรียนรู้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

(นางพนาวลัย พาเจริญ)

นักวิชาการศึกษา

ความเห็นผู้อำนวยการกองการศึกษา

ความเห็นปลัดเทศบาลตำบลน้ำเย็น

(นางสาวปรีชา กุมริจิตร์)

ผู้อำนวยการกองการศึกษา

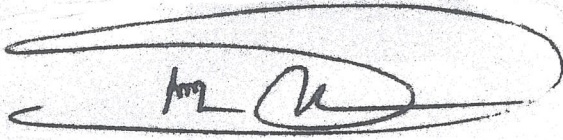
(นายญาณกิตต์ กันยาพงษ์)

ปลัดเทศบาลตำบลน้ำเย็น

สำเนาถูกต้อง

(นางพนาวลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษานำนานการ

ความเห็นรองนายกเทศมนตรีตำบลน้ำเย็น

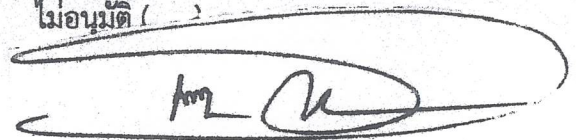

(นายจ่านงค์ บุปผาดี)
รองนายกเทศมนตรีตำบลน้ำเย็น

ความเห็นนายกเทศมนตรีตำบลน้ำเย็น

อนุมัติ (✓)

ไม่อนุมัติ ()

(นายจ่านงค์ บุปผาดี)
รองนายกเทศมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
นายกเทศมนตรีตำบลน้ำเย็น

สำเนาถูกต้อง

(นางพณวีย์ พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษาชำนาญการ

โครงการการจัดทำฐานข้อมูลด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา
และภูมิปัญญาท้องถิ่น ประจำปี ๒๕๖๗
เทศบาลตำบลน้ำเย็น อำเภอน้ำเย็น จังหวัดอุบลราชธานี

หลักการและเหตุผล

การจัดทำฐานข้อมูลด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นอีกหนึ่งในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลน้ำเย็น ซึ่งมีหน้าที่ในการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา การจัดทำฐานข้อมูลด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งแต่ปีที่ผ่านมา เทศบาลตำบลน้ำเย็น ได้รวบรวมข้อมูลและจัดระบบฐานข้อมูลท้องถิ่นได้อย่างเป็นรูปธรรม ทำให้มีแหล่งอ้างอิงหรือแหล่งศึกษาค้นคว้าด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งผลให้การอนุรักษ์และทำนุบำรุงด้านศิลปะ วัฒนธรรมของท้องถิ่นได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

กองการศึกษา เทศบาลตำบลน้ำเย็น ในฐานะหน่วยงานหลักในการดำเนินพันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศจัดระบบฐานข้อมูลท้องถิ่น เพื่อปรับปรุง เพิ่มเติมข้อมูล ใช้เป็นแหล่งในการศึกษาค้นคว้าด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่น อีกทั้งยังเป็นกการอนุรักษ์ ทำนุบำรุง และเผยแพร่มรดกด้านศิลปะ วัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติด้วย จึงได้จัดทำโครงการการจัดทำฐานข้อมูลด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนาและภูมิปัญญาท้องถิ่น ประจำปี ๒๕๖๗ ขึ้น ด้วยเหตุผลความจำเป็นดังกล่าว

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อจัดทำระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ คลังความรู้ของชุมชน ในด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น ในการส่งเสริม พัฒนา และสืบทอดให้เป็นปัจจุบัน
๒. เพื่ออนุรักษ์ไว้ซึ่งศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น อันดีที่บรรพบุรุษของเราได้สั่งสมไว้
๓. เพื่อรวบรวมไว้เป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ เป็นข้อมูลแก่ผู้ที่สนใจ เพื่ออนุรักษ์ไว้ซึ่งศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญา อันดีที่บรรพบุรุษของเราได้สั่งสมไว้

เป้าหมาย

มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลสารสนเทศให้ครบและเป็นปัจจุบัน

วิธีดำเนินการ

๑. เขียนโครงการ เพื่อขออนุมัติจัดทำโครงการฯ เสนอผู้บริหาร
๒. ประสานผู้นำหมู่บ้านเพื่อสอบถามข้อมูลเบื้องต้น
๓. ดำเนินการสำรวจข้อมูลด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. จัดทำฐานข้อมูลด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. ส่งเสริมสนับสนุน อนุรักษ์ พัฒนาและเผยแพร่แหล่งข้อมูลในตำบลทุกตำบล
๖. รายงานผลข้อมูลที่ได้สำรวจให้ผู้บริหารทราบ

ระยะเวลาดำเนินการ

เดือนตุลาคม ๒๕๖๖ - เดือนกันยายน ๒๕๖๗

สถานที่ดำเนินการ

เขตพื้นที่ตำบลน้ำเย็น

ผู้รับผิดชอบโครงการ

กองการศึกษา เทศบาลตำบลน้ำเย็น

สำเนาถูกต้อง

(นางพนาวลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษาชำนาญการ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. เทศบาลตำบลน้ำเย็น มีข้อมูลด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นรูปธรรม
๒. หน่วยงานมีแหล่งข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ในการอ้างอิงในการทำงานได้
๓. ทุกหน่วยงานมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และทำนุบำรุงด้านศิลปะ วัฒนธรรมของท้องถิ่น

ลงชื่อ

(นางพนาวลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษา

ผู้เขียนโครงการ

ลงชื่อ

(นางสาวปรียา กุมริจิตร)
ผู้อำนวยการกองการศึกษา

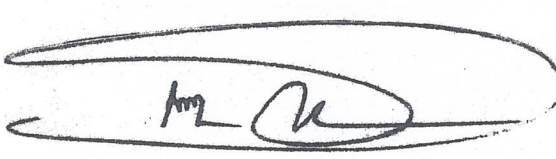
ผู้เสนอโครงการ

ลงชื่อ

(นายญาณกิตต์ กันยาพงษ์)
ปลัดเทศบาลตำบลน้ำเย็น

ผู้เห็นชอบโครงการ

ลงชื่อ

(นายจำนงค์ บุปผาคี)
รองนายกเทศมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
นายกเทศมนตรีตำบลน้ำเย็น

ผู้อนุมัติโครงการ

สำเนาถูกต้อง

(นางพนาวลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษาคำนาถการ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการศึกษา เทศบาลตำบลน้ำเย็น

ที่ อบ ๕๓๐๐๒/พิเศษ

วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุมัติจัดทำประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการการจัดทำฐานข้อมูลด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น ประจำปี ๒๕๖๗

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลน้ำเย็น

การจัดทำฐานข้อมูลด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นอีกหนึ่งในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลน้ำเย็น ซึ่งมีหน้าที่ในการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา การจัดทำฐานข้อมูลด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งแต่ปีที่ผ่านมา เทศบาลตำบลน้ำเย็นได้รวบรวมข้อมูลและจัดระบบฐานข้อมูลท้องถิ่นได้อย่างเป็นรูปธรรม ทำให้มีแหล่งอ้างอิงหรือแหล่งศึกษาค้นคว้าด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งผลให้การอนุรักษ์และทำนุบำรุงด้านศิลปะ วัฒนธรรมของท้องถิ่นได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

กองการศึกษา เทศบาลตำบลน้ำเย็น ในฐานะหน่วยงานหลักในการดำเนินพันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศจัดระบบฐานข้อมูลท้องถิ่น เพื่อปรับปรุง เพิ่มเติมข้อมูล ใช้เป็นแหล่งในการศึกษาค้นคว้าด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ของท้องถิ่น อีกทั้งยังเป็นการอนุรักษ์ ทำนุบำรุง และเผยแพร่มรดกด้านศิลปะ วัฒนธรรมของท้องถิ่น และของชาติด้วย จึงขออนุมัติจัดทำประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการการจัดทำฐานข้อมูลด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น ประจำปี ๒๕๖๗

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

(นางพนาวลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษา

ความเห็นผู้อำนวยการกองการศึกษา

.....
.....

(นางสาวปรีชา กุมริจิตร์)
ผู้อำนวยการกองการศึกษา

ความเห็นปลัดเทศบาลตำบลน้ำเย็น

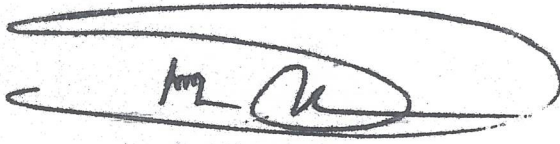
.....
.....

(นายญาณกิตต์ กันยาพงษ์)
ปลัดเทศบาลตำบลน้ำเย็น

สำเนาถูกต้อง

(นางพนาวลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษาชำนาญการ

ความเห็นรองนายกเทศมนตรีตำบลน้ำเย็น

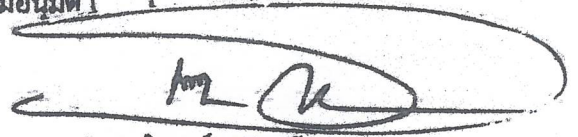

(นายจังก์ บุปผาดี)
รองนายกเทศมนตรีตำบลน้ำเย็น

ความเห็นนายกเทศมนตรีตำบลน้ำเย็น

อนุมัติ (✓)

ไม่อนุมัติ ()

(นายจังก์ บุปผาดี)
รองนายกเทศมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
นายกเทศมนตรีตำบลน้ำเย็น

สำเนาถูกต้อง

(นางพนาลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษาชำนาญการ

ประกาศเทศบาลตำบลน้ำเย็น
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดงานโครงการการจัดทำฐานข้อมูลด้านศิลปะ วัฒนธรรม
ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น ประจำปี ๒๕๖๗

การจัดทำฐานข้อมูลด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นอีกหนึ่งในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลกุดประพาย ซึ่งมีหน้าที่ในการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา การจัดทำฐานข้อมูลด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งแต่ปีที่ผ่านมา เทศบาลตำบลกุดประพายได้รวบรวมข้อมูลและจัดระบบฐานข้อมูลท้องถิ่นได้อย่างเป็นรูปธรรม ทำให้มีแหล่งอ้างอิงหรือแหล่งศึกษาค้นคว้าด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งผลให้การอนุรักษ์และทำนุบำรุงด้านศิลปะ วัฒนธรรมของท้องถิ่นได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

กองการศึกษา เทศบาลตำบลน้ำเย็น ในฐานะหน่วยงานหลักในการดำเนินพันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศจัดระบบฐานข้อมูลท้องถิ่น เพื่อปรับปรุง เพิ่มเติมข้อมูล ใช้เป็นแหล่งในการศึกษาค้นคว้าด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่นอีกทั้งยังเป็นกการอนุรักษ์ ทำนุบำรุง และเผยแพร่มรดกด้านศิลปะ วัฒนธรรมของท้องถิ่น และของชาติด้วย จึงแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดงานโครงการการจัดทำฐานข้อมูลด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น ประจำปี ๒๕๖๗ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑.คณะที่ปรึกษา ประกอบด้วย

๑. นายวัลลี ผิวหอม	นายกเทศมนตรีตำบลน้ำเย็น	ประธานกรรมการ
๒. นายจำนงค์ บุผาดี	รองนายกเทศมนตรีตำบลน้ำเย็น	รองประธานกรรมการ
๓. นายไพรัตน์ แสนคำสอน	รองนายกเทศมนตรีตำบลน้ำเย็น	รองประธานกรรมการ
๔. นายสำราญ หลายเหล่า	เลขานุการนายกเทศมนตรีตำบลน้ำเย็น	กรรมการ
๕. นายธวัชชัย ถิระโคตร	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลน้ำเย็น	กรรมการ
๖. นายทิพย์เทวา ดอกดวง	กำนันตำบลสีวิเชียร	กรรมการ
๗. นายไสว บุรกรณ์	ผู้ใหญ่บ้านวาริอุดม	กรรมการ
๘. นายศรศักดิ์ วรรณประภา	ผู้ใหญ่บ้านโนนสวรรค์	กรรมการ
๙. นายจินดา อ่อนวรรณะ	ผู้ใหญ่บ้านโนนเจริญ	กรรมการ
๑๐. นางเทียมใจ บุญทูล	ผู้ใหญ่บ้านน้ำเย็น(โขง)	กรรมการ
๑๑. นางกษพน ธรรมโน	ผู้ใหญ่บ้านสงวนรัตน์	กรรมการ
๑๒. นางหนูจันทร์ กำเกลี้ยง	ผู้ใหญ่บ้านโนนทอง	กรรมการ
๑๓. นายธนพล โกศล	ผู้ใหญ่บ้านสีวิเชียร	กรรมการ
๑๔. นายทองดี บุผาชาติ	ผู้ใหญ่บ้านศรีบุญเรือง	กรรมการ
๑๕. นางธิดา วงษาพาน	ผู้ใหญ่บ้านโนนเจริญศึกษา	กรรมการ
๑๖. นางสาวปรียา กุมริจิตร์	ผู้อำนวยการกองการศึกษา	กรรมการ/เลขานุการ
๑๗.นางพนาวลัย พาเจริญ	นักวิชาการศึกษา	กรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้บัญชาการ

(นางพนาวลัย พาเจริญ)
...//มีหน้าที่และศึกษาชำนาญการ

มีหน้าที่

- ๑) อำนวยความสะดวกในการดำเนินงาน ให้คำปรึกษา ข้อคิด เสนอแนะ แนวทางในการปฏิบัติงาน
- ๒) แก้ไขปัญหาอุปสรรคหรือหากมีปัญหาใด ๆ ที่ไม่อาจตัดสินใจได้ เพื่อให้การดำเนินโครงการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๒. คณะกรรมการฝ่ายอำนวยการ ประกอบด้วย

๑. นางสาวปรียา กุมรีจิตร	ผู้อำนวยการกองการศึกษา	ประธานกรรมการ
๒. นางพนาวลัย พาเจริญ	นักวิชาการศึกษา	กรรมการ
๓. นายสมัย สุทธิ	ผู้ช่วยนักสหนาการ	กรรมการ
๔. นายเกียรติรัตน์ วงศ์ละคร	พนักงานจ้างทั่วไป	กรรมการ
๕. นายณัฐเศรษฐ์ กันทอง	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัสดุ	กรรมการ/เลขานุการ
๖. นางจินตนา เนียมหมวด	พนักงานจ้างเหมาฯ	กรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่

- ๑) อำนวยความสะดวกในการดำเนินงาน ให้คำปรึกษา ให้คำปรึกษา กำกับดูแล และสนับสนุน
- ๒) แก้ไขปัญหาอุปสรรค เพื่อให้การดำเนินงานฝ่ายต่าง ๆ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

๓. คณะกรรมการฝ่ายดำเนินงาน ประกอบด้วย

๑. นางสาวปรียา กุมรีจิตร	ผู้อำนวยการกองการศึกษา	ประธานกรรมการ
๒. นางพนาวลัย พาเจริญ	นักวิชาการศึกษา	กรรมการ
๓. นายสมัย สุทธิ	ผู้ช่วยนักสหนาการ	กรรมการ
๔. นายเกียรติรัตน์ วงศ์ละคร	พนักงานจ้างทั่วไป	กรรมการ
๕. นายณัฐเศรษฐ์ กันทอง	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัสดุ	กรรมการ/เลขานุการ
๖. นางจินตนา เนียมหมวด	พนักงานจ้างเหมาฯ	กรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่

- ๑) เขียนโครงการ เพื่อขออนุมัติจัดทำโครงการฯ เสนอผู้บริหาร
- ๒) ประสานผู้นำหมู่บ้านเพื่อสอบถามข้อมูลเบื้องต้น
- ๓) ดำเนินการสำรวจข้อมูลด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๔) จัดทำฐานข้อมูลด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๕) ส่งเสริมสนับสนุน อนุรักษ์ พัฒนาแหล่งข้อมูลในตำบลทุกตำบล

๕. คณะกรรมการฝ่ายติดตามและประเมินผล ประกอบด้วย

๑. นางสาวปรียา กุมรีจิตร	ผู้อำนวยการกองการศึกษา	ประธานกรรมการ
๒. นางพนาวลัย พาเจริญ	นักวิชาการศึกษา	กรรมการ
๓. นายสมัย สุทธิ	ผู้ช่วยนักสหนาการ	กรรมการ
๔. นายเกียรติรัตน์ วงศ์ละคร	พนักงานจ้างทั่วไป	กรรมการ
๕. นายณัฐเศรษฐ์ กันทอง	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัสดุ	กรรมการ/เลขานุการ
๖. นางจินตนา เนียมหมวด	พนักงานจ้างเหมาฯ	กรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

(นางพนาวลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษานำมาพิจารณา
...//มีหน้าที่...-๓-

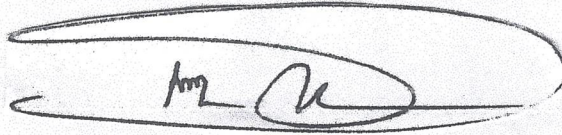
มีหน้าที่

๑) ประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อติดตาม และสรุปผลการประเมินโครงการ ฯ
๒) เสนอผลการดำเนินงานต่อผู้บริหาร หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ และผู้ให้การสนับสนุน ฯ รับทราบปัญหาและข้อเสนอแนะ

๓) งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย โดยให้มีอำนาจแต่งตั้งคณะทำงานตามที่เห็นสมควร และรายงานให้คณะกรรมการอำนวยการทราบ

เพื่อให้การดำเนินโครงการการจัดทำฐานข้อมูลด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น ประจำปี ๒๕๖๗ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ จึงให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างเคร่งครัด หากมีปัญหาขัดข้อง หรืออุปสรรคประการใดให้รายงานให้ประธานจัดโครงการทราบ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายจอนงค์ บุปผาดี)
รองนายกเทศมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
นายกเทศมนตรีตำบลน้ำเย็น

สำเนาถูกต้อง

(นางพนารัตน์ พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษานานาชาติ

ที่ อบ ๕๓๐๐๒/ว ๐๖๓

สำนักงานเทศบาลตำบลน้ำเย็น
อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
๓๔๒๖๐

๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สำรวจข้อมูลทางด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนาและภูมิปัญญาท้องถิ่น
ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลน้ำเย็น

เรียน ท่านผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่.....

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสำรวจข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นในเขตพื้นที่ตำบลน้ำเย็น จำนวน ๑ ชุด
๒. คำอธิบาย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยเทศบาลตำบลน้ำเย็น เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งปีที่ผ่านมาเทศบาลตำบลน้ำเย็นได้รวบรวมข้อมูล และจัดระบบฐานข้อมูลท้องถิ่นได้อย่างเป็นรูปธรรม ทำให้มีแหล่งอ้างอิงหรือแหล่งศึกษาค้นคว้าด้าน ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนาและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั้น

เพื่อเป็นการปรับปรุง เพิ่มเติมข้อมูลทางด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น ฐานข้อมูลแหล่งเรียนรู้ เพื่อใช้เป็นแหล่งในการศึกษาค้นคว้าด้านศิลปะ วัฒนธรรมของ ท้องถิ่น จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านสำรวจข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นในเขตพื้นที่ตำบลน้ำเย็น ด้านละ ๑ คน ส่งข้อมูลภายในวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๗ ที่กองการศึกษาเทศบาลตำบลน้ำเย็น (ชั้น ๒) หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ ได้รับ ความอนุเคราะห์ด้วยดีเช่นเคย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายจำนงค์ บุปผาดี)

รองนายกเทศมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
นายกเทศมนตรีตำบลน้ำเย็น

งานส่งเสริมการศึกษา กีฬา ศาสนาและวัฒนธรรม
กองการศึกษา

โทร. ๐๔๓-๓๒๕-๓๑๕๑ (ผู้อำนวยการกองการศึกษาเทศบาลตำบลน้ำเย็น)

สำเนาถูกต้อง

(นางพนาวลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษานำนายการ

คำอธิบาย

พื้นฐานรู้ความสามารถที่ผ่านกระบวนการคิดโดยใช้สติปัญญาของคนในท้องถิ่น มีการเรียนรู้และการถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่งจนเกิดผลดีงาม มีคุณค่า มีประโยชน์ สามารถนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาคุณภาพชีวิต หรือใช้เป็นแนวทางในการดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละยุคสมัย แบ่งออกเป็น ๘ สาขา/ด้าน คือ

สาขาที่ ๑ ด้านเกษตรกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการกสิกรรม/การปศุสัตว์/การประมง/การป่าไม้ เช่น การทำการเกษตรแบบผสมผสาน เกษตรทฤษฎีใหม่ โคก หนอง นา เป็นต้น

สาขาที่ ๒ ด้านหัตถกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในงานฝีมือหรืองานช่างที่ทำด้วยมือและอุปกรณ์อย่างง่าย โดยไม่ใช้เครื่องจักร เป็นองค์ประกอบหลักในการผลิต เช่น งานจักสาน, งานแกะหนังตะลุง, งานทอผ้าด้วยมือ, งานเย็บปักถักร้อย, การทำหัวโขน เป็นต้น

สาขาที่ ๓ ด้านอุตสาหกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในงานที่ใช้ทุน แรงงาน และเครื่องจักรเป็นองค์ประกอบหลักในการผลิตสิ่งของเป็นจำนวนมากเพื่อการค้า และรวมถึงงานด้านการ บริการ เช่น การทำเครื่องเรือนจากไม้แปรรูป (โต๊ะ/เตียง/ตู้) การแปรรูปสิ่งต่าง ๆ จากยางพารา เป็นต้น

สาขาที่ ๔ ด้านการแพทย์ไทย คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการดูแลและรักษาสุขภาพแบบพื้นบ้าน เช่น การตัดเวชกรรมไทย (การนวดแผนไทย/การนวดประคบสมุนไพร, การใช้สมุนไพรในการรักษาโรค, การผดุงครรภ์พื้นบ้านโดยหมอดำแยของชาวไทยมุสลิม (โตะบีแด) เป็นต้น

สาขาที่ ๕ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งการอนุรักษ์ การพัฒนา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน เช่น การบวชป่า, การสืบชะตาแม่น้ำ, การทำแนวปะการังเทียม, การอนุรักษ์ป่าชายเลน เป็นต้น

สาขาที่ ๖ ด้านศิลปกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสาขาต่าง ๆ เช่น จิตรกรรม, ประติมากรรม, นาฏศิลป์, ดนตรี, ทัศนศิลป์, คีตศิลป์, การละเล่นพื้นบ้านและการนันทนาการ เช่น การขับร้องเพลงอีแซว, ลำตัด, ลิเก, หมอลำ, โนรา เป็นต้น

สาขาที่ ๗ ด้านภาษาและวรรณกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการใช้ภาษาทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน เช่น ภาษาโบราณ, ภาษาถิ่น, หนังสือ, ตำรา, ตำรับอาหาร, งานประพันธ์/บทประพันธ์ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง, เรื่องสั้น นวนิยาย นิทาน บทเพลงต่าง ๆ เป็นต้น

สาขาที่ ๘ ด้านอื่น ๆ เช่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านความเชื่อ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม อาหารไทย อาหารพื้นบ้าน เป็นต้น

สำเนาถูกต้อง

(นางพนาวลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษาชำนาญการ

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น
ในเขตพื้นที่ เทศบาลตำบลน้ำยืน

จัดทำโดย

กองการศึกษา เทศบาลตำบลน้ำยืน
อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

สำเนาถูกต้อง

(นางพนาวลัย พาสะริณ)
นักวิชาการศึกษา

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสืบสานและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญและมีประโยชน์ไว้ไม่ให้สูญหายไปจากชุมชน
๒. เพื่อให้ผู้รับการถ่ายทอดตระหนักถึงความสำคัญของภูมิปัญญาในท้องถิ่นของตนเอง อันจะนำไปสู่การอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญานั้นๆ ต่อไป

๒. ความหมายของภูมิปัญญาท้องถิ่น

ปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) หรือภูมิปัญญาชาวบ้าน (Popular Wisdom) หรือปัญญาชนชาวบ้าน หรือปัญญาชนท้องถิ่น (Intellectual Organic) หมายถึง พื้นความรู้ความสามารถที่ผ่านกระบวนการคิดโดยใช้สติปัญญาของคนในท้องถิ่น มีการเรียนรู้และการถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่งจนเกิดผลดีงาม มีคุณค่า มีประโยชน์ สามารถนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาคุณภาพชีวิต หรือใช้เป็นแนวทางในการดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละยุคสมัย ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นคำที่มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย เป็นองค์ความรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่นซึ่งได้รับการถ่ายทอดจากผู้รู้หรือผู้มีประสบการณ์ ซึ่งเรียกว่าปราชญ์ชาวบ้าน หรือปราชญ์ท้องถิ่น ซึ่งมี ผู้ให้คำกัตความของภูมิปัญญาท้องถิ่นในลักษณะต่าง ๆ กัน ดังนี้

สามารถ จันทรสุรีย์ (๒๕๓๓) กล่าวว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นหมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวบ้านคิดได้เองที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นสติปัญญา เป็นองค์ความรู้ทั้งหมดของชาวบ้านทั้งกว้าง ทั้งลึก ที่ชาวบ้านสามารถคิดเอง ทำเองโดยอาศัยศักยภาพ ที่มีอยู่แก้ปัญหา การดำเนินวิถีชีวิตในท้องถิ่นอย่างสมสมัย

กรมวิชาการ (๒๕๓๘) ให้ความหมายของภูมิปัญญาท้องถิ่นว่า คือความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ในชีวิตของคนเราผ่านกระบวนการศึกษา สังเกต วิเคราะห์จนเกิดปัญญาและตกผลึกมาเป็นองค์ความรู้ที่ประกอบกันขึ้นมา จากความรู้เฉพาะหลายเรื่อง ความรู้ดังกล่าวไม่ได้แยกย่อยออกมาให้เห็นเป็นศาสตร์เฉพาะสาขาวิชาต่างๆ อาจกล่าวว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นจัดเป็นพื้นฐานขององค์ความรู้สมัยใหม่ที่จะช่วยในการเรียนรู้ การแก้ปัญหา การจัดการ และการปรับตัวในการดำเนินชีวิตของคนเรา

รัตนะ บัวสนธิ์ (๒๕๓๕) กล่าวว่าภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง กระบวนการทัศน์ของบุคคลที่มีต่อตนเอง ต่อโลก และสิ่งแวดล้อม ซึ่งกระบวนการทัศน์ดังกล่าวจะมีรากฐานจากคำสอนทางศาสนา คติจารีต ประเพณี ที่ได้รับการถ่ายทอด สืบสอนและปฏิบัติสืบเนื่องกันมาปรับปรุงเข้ากับบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงแต่ละสมัย ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายเพื่อความสุขของในส่วนที่เป็นชุมชน และปัจเจกบุคคล

ฉลาดชาย สมิตานนท์ (อ้างอิงถึงในพิสิฐ นาครำไพ. ๒๕๓๓) ให้ความหมายว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ สติปัญญาอันเกิดจากการเรียนรู้สะสมถ่ายทอดประสบการณ์ที่ยาวนานของผู้คนในท้องถิ่นซึ่งได้ทำหน้าที่ชี้แนะว่าการจะใช้ชีวิตอย่างยั่งยืนและถาวรกับธรรมชาติรอบตัวนั้นทำอย่างไรซึ่งในที่สุด ภูมิปัญญาท้องถิ่นอาจถูกยกระดับให้หมายถึงอุดมการณ์ของการใช้ชีวิตที่เรียบง่าย บนพื้นฐานของการไม่เบียดเบียนสรรพสิ่งทั้งหลายทั้งปวงที่มีชีวิต สัตว์ พืช และมนุษย์ด้วยตัวเองตลอดจนสิ่งไม่มีชีวิตรอบข้าง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (ม.ป.ป.) กล่าวถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นไทยว่า เป็นองค์ความรู้ ความสามารถ และทักษะของคนไทยที่เกิดจากสั่งสมประสบการณ์ที่ผ่านกระบวนการเลือกสรร เรียนรู้ ปรับแต่ง และถ่ายทอดสืบทอดกันมา เพื่อใช้แก้ปัญหาและพัฒนาวิถีชีวิตของคนไทยให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และเหมาะสมกับยุคสมัย

สำเนาถูกต้อง

(นางพนาวลัย พาเจริญ)

นักวิชาการศึกษาชำนาญการ

ประเวศ วะสี (๒๕๓๔) กล่าวว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นสะสมขึ้นมาจากประสบการณ์หรือความชัดเจนจากชีวิตและสังคมในท้องถิ่นหนึ่งๆ เพราะฉะนั้นจึงมีความสอดคล้องกับเรื่องของท้องถิ่นมากกว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มาจากข้างนอก ลักษณะสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่นคือ มีวัฒนธรรมเป็นพื้นฐาน มีความเป็นบูรณาการสูงทั้งในเรื่องของกาย ใจ สังคม และสิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงไปสู่นามธรรมที่ลึกซึ้งสูงส่ง อีกทั้งยังเน้นความสำคัญของจริยธรรมมากกว่าว่าวัตถุธรรม เพราะภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ความสำคัญแก่ประสบการณ์ จึงมีความเคารพผู้อาวุโส ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า

จากความหมายดังกล่าว อาจสรุปว่าภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง องค์ความรู้ หรือสิ่งที่สั่งสมกันมาตั้งแต่อดีต ซึ่งเป็นประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น ซึ่งได้ผ่านการคิดค้นและปรับปรุง เปลี่ยนแปลงจนได้แนวทางที่เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพสังคม เป็นที่ยอมรับนับถือจากบุคคลทั่วไป ถือเป็นแบบอย่างในการดำรงชีวิตที่ถ่ายทอดสืบต่อกันมา

๓. ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น

พื้นฐานความรู้ความสามารถที่ผ่านกระบวนการคิดโดยใช้สติปัญญาของคนในท้องถิ่น มีการเรียนรู้และการถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่งจนเกิดผลดีงาม มีคุณค่า มีประโยชน์ สามารถนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาคุณภาพชีวิต หรือใช้เป็นแนวทางในการดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละยุคสมัย แบ่งออกเป็น ๘ สาขา/ด้าน คือ

สาขาที่ ๑ ด้านเกษตรกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการกสิกรรม/การปศุสัตว์/การประมง/การป่าไม้ เช่น การทำการเกษตรแบบผสมผสาน เกษตรทฤษฎีใหม่ โคก หนอง นา เป็นต้น

สาขาที่ ๒ ด้านหัตถกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในงานฝีมือหรืองานช่างที่ทำด้วยมือและอุปกรณ์อย่างง่าย โดยไม่ใช้เครื่องจักร เป็นองค์ประกอบหลักในการผลิต เช่น งานจักสาน, งานแกะหนังตะลุง, งานทอผ้าด้วยมือ, งานเย็บปักถักร้อย, การทำหัวโขน เป็นต้น

สาขาที่ ๓ ด้านอุตสาหกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในงานที่ใช้ทุน แรงงาน และเครื่องจักรเป็นองค์ประกอบหลักในการผลิตสิ่งของเป็นจำนวนมากเพื่อการค้า และรวมถึงงานด้านการ บริการ เช่น การทำเครื่องเรือนจากไม้แปรรูป (โต๊ะ/เตียง/ตู้) การแปรรูปสิ่งต่าง ๆ จากยางพารา เป็นต้น

สาขาที่ ๔ ด้านการแพทย์ไทย คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการดูแลและรักษาสุขภาพแบบพื้นบ้าน เช่น การหัตถเวชกรรมไทย (การนวดแผนไทย/การนวดประคบสมุนไพร, การใช้สมุนไพรในการรักษาโรค, การผดุงครรภ์พื้นบ้านโดยหมอดำแยของชาวไทยมุสลิม (โต๊ะบีแด) เป็นต้น

สาขาที่ ๕ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งการอนุรักษ์ การพัฒนา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน เช่น การบวชป่า, การสืบชะตาแม่น้ำ, การทำแนวปะการังเทียม, การอนุรักษ์ป่าชายเลน เป็นต้น

สาขาที่ ๖ ด้านศิลปกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสาขาต่าง ๆ เช่น จิตรกรรม, ประติมากรรม, นาฏศิลป์, ดนตรี, ทัศนศิลป์, คีตศิลป์, การละเล่นพื้นบ้านและการนันทนาการ เช่น การขับร้องเพลงอีแซว, ลำตัด, ลิเก, หมอลำ, โนรา เป็นต้น

สาขาที่ ๗ ด้านภาษาและวรรณกรรม คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการใช้ภาษาทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน เช่น ภาษาโบราณ, ภาษาถิ่น, หนังสือ, ตำรา, ตำรับอาหาร, งานประพันธ์/บทประพันธ์ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง, เรื่องสั้น นวนิยาย นิทาน บทเพลงต่าง ๆ เป็นต้น

สาขาที่ ๘ ด้านอื่น ๆ เช่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านความเชื่อ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม อาหารไทย อาหารพื้นบ้าน เป็นต้น

สำเนาถูกต้อง

(นางพนาวลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษาชำนาญการ

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

สำเนาถูกต้อง

(นางพนาวลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษาชำนาญการ

เทศบาลตำบลน้ำเย็น
อำเภอน้ำเย็น จังหวัดอุบลราชธานี

สำเนาถูกต้อง

(นางพนาวลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษาชำนาญการ

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและเสริมสร้างการแข่งขันของชุมชน												
๔.๑ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๑๒	๓,๓๔๐,๐๐๐	๑๒	๔๗๐,๐๐๐	๑๒	๔๗๐,๐๐๐	๑๒	๔๗๐,๐๐๐	๑๒	๔๗๐,๐๐๐	๖๐	๗,๒๒๐,๐๐๐
รวม	๑๒	๓,๓๔๐,๐๐๐	๑๒	๔๗๐,๐๐๐	๑๒	๔๗๐,๐๐๐	๑๒	๔๗๐,๐๐๐	๑๒	๔๗๐,๐๐๐	๖๐	๗,๒๒๐,๐๐๐

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม												
๕.๑ แผนงานการศึกษา	๑๗	๑๑,๔๖๕,๐๐๐	๑๗	๑๐,๔๕๕,๐๐๐	๑๗	๑๐,๔๕๕,๐๐๐	๑๗	๑๐,๔๕๕,๐๐๐	๑๗	๑๐,๔๕๕,๐๐๐	๘๕	๕๓,๒๘๕,๐๐๐
๕.๒ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	๑๗	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑๗	๑,๕๘๐,๐๐๐	๑๗	๑,๕๘๐,๐๐๐	๑๗	๑,๕๘๐,๐๐๐	๑๗	๑,๕๘๐,๐๐๐	๘๕	๑,๕๘๐,๐๐๐
๕.๓ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๑	๑๐,๐๐๐	๑	๑๐,๐๐๐	๑	๑๐,๐๐๐	๑	๑๐,๐๐๐	๑	๑๐,๐๐๐	๕	๕๐,๐๐๐
รวม	๓๕	๑๓,๔๖๕,๐๐๐	๓๗	๑๒,๐๔๕,๐๐๐	๓๗	๑๒,๐๔๕,๐๐๐	๓๗	๑๒,๐๔๕,๐๐๐	๓๗	๑๒,๐๔๕,๐๐๐	๑๘๓	๕๔,๔๕๕,๐๐๐

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ												
๖.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	๕	๖๙,๐๕๐,๐๐๐	๕	๖๙,๐๕๐,๐๐๐	๕	๖๙,๐๕๐,๐๐๐	๕	๖๙,๐๕๐,๐๐๐	๕	๖๙,๐๕๐,๐๐๐	๒๕	๓๔๖,๐๕๐,๐๐๐
๖.๒ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๒	๕๐,๐๐๐	๒	๕๐,๐๐๐	๒	๕๐,๐๐๐	๒	๕๐,๐๐๐	๒	๕๐,๐๐๐	๑๐	๒๕๐,๐๐๐
๖.๓ แผนงานเกษตรและชุมชน	๒๓	๒๕,๕๙๖,๐๐๐	๒๓	๒๕,๕๙๖,๐๐๐	๒๓	๒๕,๕๙๖,๐๐๐	๒๓	๒๕,๕๙๖,๐๐๐	๒๓	๒๕,๕๙๖,๐๐๐	๙๔	๓๑๑,๑๖๖,๐๐๐
๖.๔ แผนงานสาธารณสุข	๘	๗,๑๗๖,๐๐๐	๘	๗,๑๗๖,๐๐๐	๘	๗,๑๗๖,๐๐๐	๘	๗,๑๗๖,๐๐๐	๘	๗,๑๗๖,๐๐๐	๓๕	๓๕,๘๘๐,๐๐๐
รวม	๓๘	๑๐๑,๘๗๒,๐๐๐	๓๘	๑๐๑,๘๗๒,๐๐๐	๓๘	๑๐๑,๘๗๒,๐๐๐	๓๘	๑๐๑,๘๗๒,๐๐๐	๓๘	๑๐๑,๘๗๒,๐๐๐	๑๕๐	๑,๖๖๖,๖๖๖,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๒๗๓	๒๗๙,๕๕๓,๕๐๐	๒๗๕	๒๗๘,๐๒๓,๕๐๐	๒๗๕	๒๗๘,๐๒๓,๕๐๐	๒๗๕	๒๗๘,๐๒๓,๕๐๐	๒๗๕	๒๗๘,๐๒๓,๕๐๐	๑๓๖๗	๓,๕๔๕,๕๕๕,๕๐๐

(นางพวงลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษาคำนวณการ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น
สาขาที่ ๑ ด้านเกษตรกรรม

๑. ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านเกษตรกรรม

ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการกลั่นกรอง/การปลูกสัตว์/การประมง/การป่าไม้ เช่น การทำการเกษตรแบบผสมผสาน เกษตรทฤษฎีใหม่ โคก หนอง นา เป็นต้น

ปี พ.ศ. ๒๕๖๗

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	อายุ	ที่อยู่	ภูมิปัญญาด้าน	หมายเหตุ
๑	นายคำเพียร คำภูบาล	๖๓	บ้านเลขที่ ๑๘/๒ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลสีวิเชียร อำเภอโนนยืน จังหวัดอุบลราชธานี	ด้านการเกษตร	

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑. ด้านเกษตรกรรม (ฐานข้อมูลการเกษตรผสมผสาน)

นายคำเพียร คำภูบาล

บ้านเลขที่ ๑๘/๒ หมู่ที่ ๑๒ บ้านศรีบุญเรือง ตำบลสีวิเชียร อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

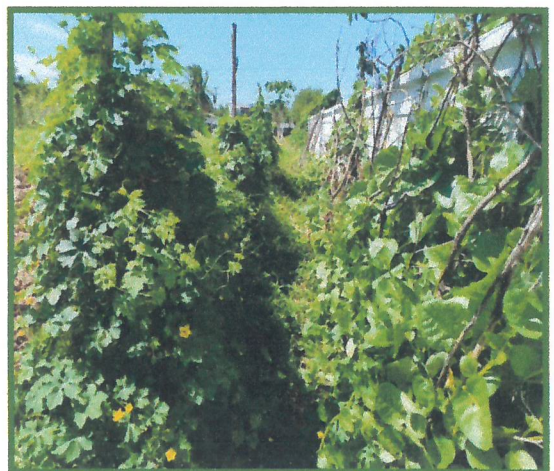

ประวัติความเป็นมา ข้อมูลเกษตรผสมผสาน

นายคำเพียร คำภูบาล อายุ ๖๓ ปี อาศัยที่บ้านเลขที่ ๑๘/๒ หมู่ที่ ๑๒ บ้านศรีบุญเรือง ตำบลสีวิเชียร อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี ทำเกษตรผสมผสานหมุนเวียน ช่วยให้ชาวบ้านสามารถใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุดสามารถลดรายจ่ายในการซื้อวัตถุดิบในการประกอบอาหาร มีความมั่นคงทางด้านรายได้อย่างต่อเนื่องจากการขายผลผลิตทางการเกษตร มีความมั่นคง และมีอิสระในการใช้ชีวิต ลดการพึ่งพาจากภายนอก ใช้แรงงานในการทำเกษตรจากครัวเรือน อาศัยช่วยกันทำคนละไม้คนละมือ เป็นเกษตรกรคนหนึ่งที่มีการปลูกพืชแบบผสมผสาน ภายในบ้าน ประกอบด้วย ผัก ผลไม้ พืชสวนครัว สมุนไพรจำนวนมากภายในบ้าน

ในแต่ละวัน ลุงคำเพียร ใช้ชีวิตอยู่แต่ในสวนอย่างมีความสุข ใช้พื้นที่ได้อย่างคุ้มค่า ทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มพูน กลายเป็นรายได้เพื่อเลี้ยงดูครอบครัว ลุงคำเพียรคิดเสมอว่า อาชีพเกษตรนั้น เมื่อลงมือทำไปแล้วไขจะปล่อยทิ้ง ปล่อยขว้างไปได้ แต่ว่าต้องหมั่นดูแล เอาใจใส่ ประคบประหงมไม่ต่างจากการเลี้ยงดูบุตรหลานหลักที่ลุงสายใช้คือ "พอเพียง คุ้มค่า เพิ่มพูน" ในชีวิตการทำเกษตรแบบผสมผสานของลุงสาย จะแบ่งแปลงในสวนของตนเอง เพื่อทำ เกษตรหมุนเวียน เพื่อสร้างความคุ้มค่าภายในสวน และให้สวนมีรายได้ที่เพิ่มพูนขึ้น อาศัยหลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงที่ว่า มีการแบ่งพื้นที่ปลูกพืชหลายชนิด ก่อให้เกิดรายได้ต่อครัวเรือนอย่างต่อเนื่อง

ภูมิปัญญาท้องถิ่น
สาขาที่ ๒ ด้านหัตถกรรม

๒. ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านหัตถกรรม

ภูมิปัญญาท้องถิ่นในงานฝีมือหรืองานช่างที่ทำด้วยมือและอยู่ประเภทอย่างง่าย โดยไม่ใช้เครื่องจักร เป็นองค์ประกอบหลักในการผลิต เช่น งานจักสาน, งานแกะหนังตะลุง, งานทอผ้าด้วยมือ, งานเย็บปักถักร้อย, การทำหัวโขน เป็นต้น

ปี พ.ศ. ๒๕๖๗

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	อายุ	ที่อยู่	ภูมิปัญญาด้าน	หมายเหตุ
๑	นางบุญล้อม ปัญญาใหญ่	๖๑	บ้านเลขที่ ๑๘๓ หมู่ ๖ ตำบลสีวิเชียร อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี	ด้านหัตถกรรม การทำไม้กวาดจากดอกหญ้า	
๒	นางรัชนี ชินทอง	๗๖	บ้านเลขที่ ๘๑/๑ หมู่ ๙ บ้านโนนทอง ตำบลสีวิเชียร อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี	ด้านหัตถกรรม การทอผ้า/การทอเสื่อ/งานจักสาน	
๓	นางสี ชำมพร	เกิดปี พ.ศ. ๒๕๔๐	บ้านเลขที่ ๑๗๔ หมู่ ๒ บ้านสีวิเชียร ตำบลสีวิเชียร อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี	ด้านหัตถกรรม พานบายศรีสู่ขวัญ	*ไม่มีวันที่เกิดและเดือนเกิด ระบุในบัตรประชาชน

๒. ด้านหัตถกรรม (การทำไม้กวาดจากดอกหญ้า)

นางบุญล้อม ปัญญาใหญ่

บ้านเลขที่ ๑๘๓ หมู่ ๖ บ้านสงวนรัตน์ ตำบลสีวิเชียร อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

ความชำนาญพิเศษ

มีความชำนาญพิเศษด้านหัตถกรรมการทำไม้กวาดจากดอกหญ้า เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนที่สำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน หัตถกรรมอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นภูมิปัญญาอันเฉลียวฉลาดของคนในท้องถิ่น ที่ใช้ภูมิปัญญาสามารถนำสิ่งที่มีอยู่ในชุมชนมาประยุกต์ทำเป็นเครื่องมือเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีประโยชน์ในการดำรงชีวิต และได้มีการพัฒนามาตลอดเวลา โดยอาศัยการถ่ายทอดความรู้ จากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง ตั้งแต่วิธีการจัดทำ ตลอดจนการจำหน่าย

ข้อมูลทั่วไป

หัตถกรรมการทำไม้กวาดจากดอกหญ้า เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนที่สำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตตั้งแต่อดีตตั้งแต่สมัยอยุธยาจนถึงปัจจุบัน หัตถกรรมการทำไม้กวาดจากดอกหญ้า เป็นตัวอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นภูมิปัญญาอันเฉลียวฉลาดของคนในท้องถิ่น ที่ใช้ภูมิปัญญาสามารถนำสิ่งที่มีอยู่ในชุมชนมาประยุกต์ทำเป็นเครื่องมือเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีประโยชน์ในการดำรงชีวิต

จะเห็นได้ว่าหัตถกรรมการทำไม้กวาดจากดอกหญ้า มีมานานแล้วและได้มีการพัฒนามาตลอดเวลา โดยอาศัยการถ่ายทอดความรู้จากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง การดำรงชีวิตประจำวันของชาวบ้านส่วนใหญ่ไม่ได้เอาความรู้หนังสือมาเกี่ยวข้อง การเรียนรู้ต่างๆ อาศัยวิธีการฝึกหัดและบอกเล่าซึ่งไม่เป็นระบบในการ สะท้อนให้เห็นการเรียนรู้ ความรู้ที่สะสมที่สืบทอดกันมาจากอดีตมาถึงปัจจุบันหรือที่เรียกกันว่าภูมิปัญญาท้องถิ่น ดังนั้นกระบวนการถ่ายทอดความรู้ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้ภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้นคงอยู่ต่อเนื่องและยั่งยืน

การศึกษากระบวนการถ่ายทอดภูมิปัญญาหัตถกรรมการทำไม้กวาดจากดอกหญ้านั้นๆ คงอยู่ตลอดไป ซึ่งผลจากการศึกษากระบวนการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นหัตถกรรมการทำไม้กวาดจากดอกหญ้า นั้น จะนำไปเป็นข้อมูลที่จะนำไปพัฒนากระบวนการถ่ายทอดภูมิปัญญาในชุมชนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และดำรงอยู่คู่สังคมสืบต่อไป

องค์ความรู้ นางบุญล้อม ปัญญาใหญ่ (การทำไม้กวาดจากดอกหญ้า)

๑. ก้านทำจากดอกหญ้าแก่จัด
๒. ใช้ดอกหญ้ามีความเหนียว
๓. ไม้กวาดมีความหนาแน่น
๔. มีความคงทน
๕. สวยงาม

การจำหน่าย

๑. จำหน่ายที่บ้าน
๒. จำหน่ายตามตลาด/ตลาดประชารัฐ
๓. จำหน่ายทางออนไลน์
๔. ออกร้านโชว้ กศน. อุบลราชธานี

๒. ด้านหัตถกรรม (การทอผ้า/การทอเสื่อ/งานจักสาน)

นางรัศมี ชินทอง

บ้านเลขที่ ๘๑/๑ หมู่ ๙ บ้านโนนทอง ตำบลสีวิเชียร อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

ด้านหัตถกรรมการทอผ้า

ความเป็นมาด้านหัตถกรรมการทอผ้า

เครื่องจักสาน เป็นงานศิลปหัตถกรรมอย่างหนึ่ง คิดค้นขึ้นโดยมนุษย์เพื่อใช้สร้างเครื่องมือเครื่องใช้ใน ชีวิตประจำวัน ผลิตขึ้นโดยการสอด ชัด และสานของวัสดุที่มีลักษณะเป็นเส้น เป็นริ้ว เพื่อให้ได้ผลผลิตที่สวยงาม และเพื่อให้เกิดความคงทนของเครื่องจักสาน แม้ว่าเราจะไม่มืหลักฐานที่แน่ชัดมาใช้อธิบายเรื่องจุดกำเนิดของการ ทอผ้าในประเทศไทยก็ตาม แต่ก็อาจจะกล่าวได้ว่า การทอผ้าเป็นงานศิลปหัตถกรรม ที่เก่าแก่ที่สุดอย่างหนึ่งที่ มนุษย์ในสมัยโบราณที่อาศัยอยู่ในดินแดนนี้ รู้จักทำขึ้นตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์

๒. ด้านหัตถกรรม (การทำพานบายศรีสู่ขวัญ)

นางสี ชาชุมพร

บ้านเลขที่ ๑๗๔ หมู่ ๒ บ้านสีวิเชียร ตำบลสีวิเชียร อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

ด้านหัตถกรรมการทำพานบายศรีสู่ขวัญ

ความเป็นมาด้านหัตถกรรมการทำพานบายศรีสู่ขวัญ

บายศรีนั้นมีข้อสันนิษฐานว่าได้ประดิษฐ์ขึ้นมาจากคติความเชื่อของพราหมณ์พิจารณาจากการนำใบตองมาประดิษฐ์บายศรี เนื่องด้วยใบตองนั้นเป็นของสะอาดบริสุทธิ์ไม่มีมลทินของอาหารเก่าให้แปดเปื้อนและอีกประการหนึ่งก็คือ รูปร่างลักษณะของบายศรีที่ได้จำลองเขาพระสุเมรุ ซึ่งเป็นที่สถิตของพระอิศวร ตลอดจนเครื่องสังเวกย์มีความเชื่อมาจากคติพราหมณ์ เช่น ไข่ แดงกวา มะพร้าว รวมถึงพิธีการ เช่น การเวียนเทียน การเจิม และพิธีการต่างๆ เหล่านี้พราหมณ์เป็นผู้ประกอบพิธีทั้งสิ้น

ประเภทของบายศรี

ในภาคอีสานจะเรียกบายศรีว่า "พาบายศรี", "พาขวัญ" หรือบางท้องถิ่นเรียกว่า "ขันบายศรี" ในภาคอีสานจะแยกบายศรีออกเป็น ๓ ประเภท คือ

๑. พาขวัญ
๒. พาบายศรี
๓. หมากเบ็ง

ขั้นตอน/วิธีการทำพานบายศรีอย่างง่าย

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำพานบายศรี

๑. ใบตอง (กล้วยตานี)
๒. พานแว่นฟ้า ขนาดเล็ก กลาง ใหญ่
๓. ภาชนะปากกว้าง สำหรับใส่น้ำแช่ใบตอง
๔. สารส้ม
๕. น้ำมันมะกอก ชนิดสีเหลืองหรือขาว
๖. ไม้ปลายแหลม (ขนาดไม้เสียบลูกชิ้น) ประมาณ ๒๐-๓๐ อัน
๗. ดอกไม้ (ดอกพุท ดอกดาวเรือง ดอกบานไม่รู้โรย ดอกพุทธรักษา)
๘. กรรไกร สำหรับตัดใบตอง
๙. เข็ม ด้ายเย็บผ้า

ภูมิปัญญาท้องถิ่น
สาขาที่ ๓ ด้านอุตสาหกรรม

๓. ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอุตสาหกรรม

ภูมิปัญญาท้องถิ่นในงานที่ใช้ทุน แรงงาน และเครื่องจักรเป็นองค์ประกอบหลักในการผลิตสิ่งของเป็นจำนวนมากเพื่อการค้า และรวมถึงงานด้านการบริการ เช่น การทำเครื่องเรือนจากไม้แปรรูป (โต๊ะ/เตียง/ตู้) การแปรรูปสิ่งต่าง ๆ จากยางพารา เป็นต้น

ปี พ.ศ. ๒๕๖๗

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	อายุ	ที่อยู่	ภูมิปัญญาด้าน	หมายเหตุ
-	-	-	-	-	-

ภูมิปัญญาท้องถิ่น
สาขาที่ ๔ ด้านการแพทย์ไทย

๔. ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านแพทย์แผนไทย

ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพและรักษาสุขภาพแบบหมู่บ้าน เช่น การหัตถเวชกรรมไทย (การนวดแผนไทย/การนวดประคบสมุนไพร, การใช้สมุนไพรในการรักษาโรค, การดูแลสุขภาพฟันบ้านโดยหมอดำแยของชาวไทยมุสลิม (โต๊ะบิแดด) เป็นต้น

ปี พ.ศ. ๒๕๖๗

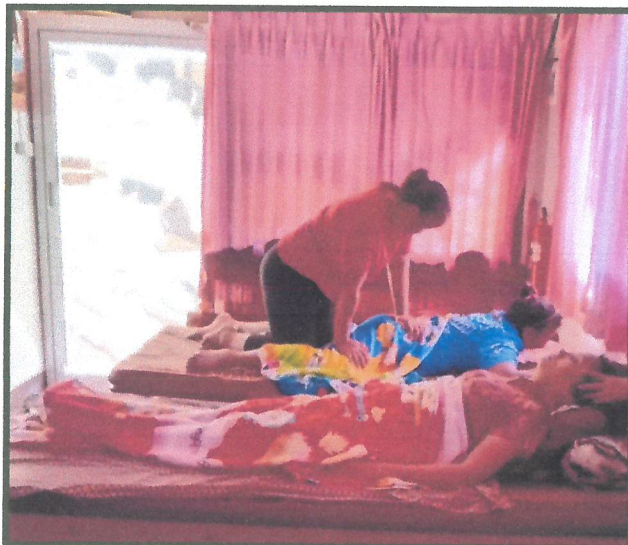
ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	อายุ	ที่อยู่	ภูมิปัญญาด้าน	หมายเหตุ
๑	นางวรรณภา สัมมาวงศ์	๕๔	บ้านเลขที่ ๖๖ หมู่ ๖ บ้านสงวนรัตน์ ตำบลสีวิเชียร อำเภอน้ำเย็น จังหวัดอุบลราชธานี	การหัตถเวชกรรมไทย (การนวดแผนไทย/การนวดคอบสมุนไพร)	

๔. ด้านแพทย์แผนไทย

นางวรรณ สัมมาวงศ์

บ้านเลขที่ ๖๖ หมู่ ๖ บ้านสงวนรัตน์ ตำบลสีวิเชียร อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

ด้านแพทย์แผนไทย (การนวดไทย)

ความเป็นมาการนวดไทย

การนวดนับเป็นส่วนสำคัญของการแพทย์แผนไทย กล่าวกันว่าภูมิปัญญาการนวดพื้นบ้านไทยนั้นสืบทอดกันมาช้านาน เริ่มขึ้นจากภายในครอบครัว ภรรยาช่วยสามี ลูกหลานช่วยพ่อแม่ แม่ หรือปู่ ย่า ตา ยาย มีการใช้มือ ศอก เข่า และเท้า นวดให้กันหรือนวดตนเอง ต่อมาจึงมีการคิดอุปกรณ์ในการนวดเพื่อช่วยให้ใช้น้ำหนักได้มากขึ้น เช่น กะลา เปีย ไม้กดหลัง นมสาวหรือนมไม้ รวมถึงการใช้ลูกประคบและอบสมุนไพรเพื่ออาศัยความร้อนจากไอน้ำร้อนหรือสมุนไพรช่วยในการบำบัดอาการจากการนวดเพื่อช่วยเหลือคนในครอบครัว ได้พัฒนาจนเกิดความรู้ชำนาญเป็นที่รู้จักในแวดวงเพื่อนบ้านและคนในชุมชน กระทั่งกลายเป็นอาชีพหมอนวด

จุดเด่นของ “การนวดไทย”

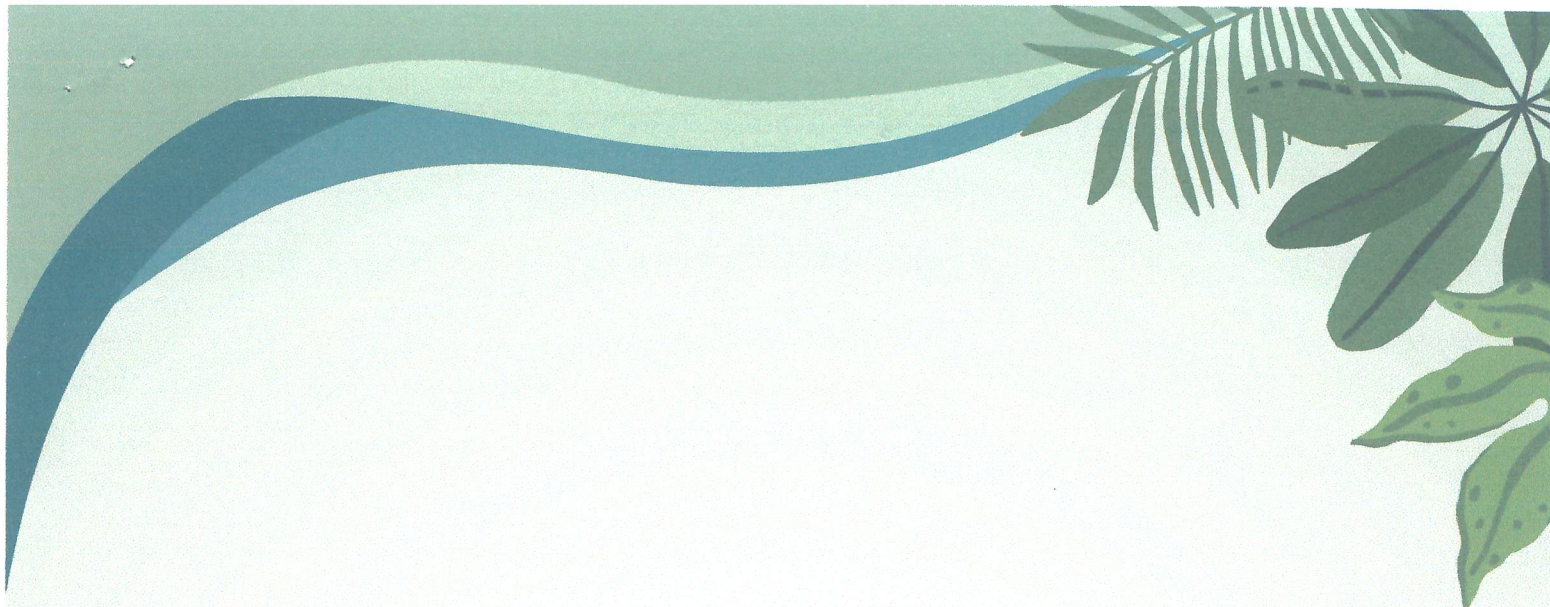
จุดเด่นของการนวดไทยนั้นคือการบีบนวดไปที่กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ โดยมักจะเป็นการนวดโดยไม่ใช้น้ำมัน หรือเรียกอีกอย่างว่าการนวดแห้ง จุดประสงค์ของการนวดจะเน้นไปที่การบำบัดอาการ โดยสามารถบรรเทาอาการปวดแขนขา คอบ่าไหล่ หรือกล้ามเนื้อส่วนอื่น ๆ ที่มีอาการตึง ปวด อีกทั้งยังช่วยฟื้นฟูร่างกายได้เป็นอย่างดี เพราะการนวดไทยนั้น จะไปช่วยกระตุ้นระบบไหลเวียนโลหิต ให้เลือดลมไหลเวียนสะดวก

หลังนวดไทยเสร็จแล้ว บางครั้งหมอนวดอาจจะใช้ลูกประคบสมุนไพรไทยประคบหลังจากนวดไทย ซึ่งลูกประคบนี้มีประโยชน์อย่างมาก เพราะจะช่วยบรรเทาผลข้างเคียงที่เกิดจากการนวดแผนไทย เช่น อาการกล้ามเนื้อระบม เรียกได้ว่าเป็นภูมิปัญญาด้านการแพทย์ที่มีประโยชน์เป็นอย่างมาก ช่วยแก้อาการปวดเมื่อยจากการนั่งทำงานได้โดยไม่ต้องพึ่งการทานยา หรือจะใช้เพื่อการบำบัดอาการทางกล้ามเนื้อร่วมกับการรักษาทางการแพทย์แผนปัจจุบันก็เป็นได้นะค่ะ โดยเมื่อนวดแผนไทยแล้ว ร่างกายจะรู้สึกเบาสบายขึ้น ช่วยให้ผ่อนคลายสบายขึ้นอีกด้วย

ประโยชน์นวดไทย

๑. บรรเทาอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ กล้ามเนื้อตึงจากการทำกิจกรรมเดิมซ้ำ ๆ เช่น นั่งนาน นอนผิดท่า ปวดล้าจากการทำงานหนัก เป็นต้น
๒. ช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นให้แก่ร่างกาย ลดอาการเกร็งตึง ส่งผลให้ร่างกายเคลื่อนไหวได้ดีขึ้น
๓. กระตุ้นการไหลเวียนของโลหิตทำให้เลือดลมเดินสะดวก
๔. ลดความเครียด ผ่อนคลายทั้งร่างกายและจิตใจ บรรเทาอาการนอนไม่หลับ
๕. บรรเทาอาการปวดศีรษะที่เกิดจากความเครียดสะสมและความล้าจากการทำงานหนัก

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

สาขาที่ ๕ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕. ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งการอนุรักษ์ การพัฒนา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน เช่น การบวชป่า, การสืบทอดตามแนวน้ำ, การทำแนวปะการังเทียม, การอนุรักษ์ป่าชายเลน เป็นต้น

ปี พ.ศ. ๒๕๖๗

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	อายุ	ที่อยู่	ภูมิปัญญาด้าน	หมายเหตุ
-	-	-	-	-	

ภูมิปัญญาท้องถิ่น
สาขาที่ ๖ ด้านศิลปกรรม

๖. ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านศิลปกรรม

ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสาขาต่าง ๆ เช่น จิตรกรรม, ประติมากรรม, นาฏศิลป์, ดนตรี, ทัศนศิลป์, คีตศิลป์, การละเล่นพื้นบ้านและการนันทนาการ เช่น การขับร้องเพลงอีแซว, ลำตัด, ลิเก, หมอลำ, โนรา เป็นต้น

ปี พ.ศ. ๒๕๖๗

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	อายุ	ที่อยู่	ภูมิปัญญาด้าน	หมายเหตุ
๑	นายวิวัฒนา ดาสาย	เกิดปี พ.ศ. ๒๕๐๔	บ้านเลขที่ ๓๑ หมู่ที่ ๔ ตำบลสีวิเชียร อำเภอนำยีน จังหวัดอุบลราชธานี	ด้านศิลปกรรม การขับร้องหมอลำ	*ไม่มีวันที่เกิดและเดือนเกิด ระบุในบัตรประชาชน
๒	นางแก้ว นามแก้ว	๖๒	บ้านเลขที่ ๕๖ หมู่ที่ ๖ ตำบลสีวิเชียร อำเภอนำยีน จังหวัดอุบลราชธานี	ด้านศิลปกรรม การขับร้องหมอลำ	
๓	นายทองเจริญ วงษาบุตร	๖๔	บ้านเลขที่ ๑๓๖ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลสีวิเชียร อำเภอนำยีน จังหวัดอุบลราชธานี	ด้านศิลปกรรม/ จิตรกรรม/ ประติมากรรม	

๖. ด้านศิลปกรรม (การขับร้องหมอลำ)

๑. นายวิวัฒนา ดาสาย

บ้านเลขที่ ๓๑ หมู่ที่ ๔ ตำบลสีวิเชียร อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

๒. นางแก้ว นามแก้ว

บ้านเลขที่ ๑๓๖ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลสีวิเชียร อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

ความชำนาญพิเศษ

ความชำนาญพิเศษด้านศิลปกรรม มีผลงานสร้างสรรค์เป็นที่รู้จักในฐานะหมอลำ ซึ่งเป็นศิลปะการแสดงของชาวอีสานโดยได้นำเอาศิลปะที่มีมาตั้งแต่เดิมมาดัดแปลงประยุกต์ให้ทันสมัย รูปแบบการแสดงจะเป็นการร้องรำทำนองหมอลำประยุกต์กับเพลงที่สนุก พร้อมกับการใช้ลีลาการรำรำที่อ่อนช้อยงดงาม มักจะเล่นเมื่อมีเทศกาลงานประจำ เช่น งานทอดผ้าป่า งานทำบุญ และเป็นการแสดงที่ได้รับความนิยมแพร่หลายทั้งคนรุ่นหนุ่มสาวและคนวัยชรา

ข้อมูลทั่วไป

หมอลำ เป็นการแสดงที่นำเอาศิลปะที่มีมาตั้งแต่เดิม มาดัดแปลงประยุกต์ให้ทันสมัยคือ นำเอาหมอลำกลอนซึ่งแต่เดิมนั้นเป็นการลำประกอบแคนเพียงอย่างเดียวมาประยุกต์เข้าดนตรีชิ้นอื่นๆ เช่น พิณ เบส และกลองชุด จนได้รับความนิยม ปัจจุบันได้มีการนำเอาเครื่องดนตรีสากล เช่น ออร์แกน คีย์บอร์ด มาประยุกต์เล่นเป็นทำนอง

ประวัติความเป็นมาหมอลำ

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันหมอลำได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย มีการถ่ายทอดและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีการแสดงแนวคิดและอุดมการณ์ แง่คิด วิถีชีวิตสังคม ความเป็นอยู่ ความรู้สึกนึกคิด ผ่านคำร้องของกลอนลำ หมอลำทำหน้าที่สื่อสารองค์ความรู้ช่วยประชาสัมพันธ์ วัฒนธรรม และนโยบายต่างๆของรัฐบาล สอดแทรกความรู้ในบทบาทนักแสดงให้ผู้คนในท้องถิ่นมีผลต่อทัศนคติ การตัดสินใจ ความเชื่อ ตลอดจนแนวความคิดผ่านองค์ความรู้ต่างๆ หมอลำนอกจากทำให้ได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน ได้ผ่อนคลาย ให้ความบันเทิง และช่วยสื่อสารข้อมูลข่าวสารเรื่องราวต่างๆ ผ่านการแสดงมหรสพด้วย

ประเภทของหมอลำ

มีนักวิชาการแบ่งประเภทของหมอลำ ไว้ดังนี้ หมอลำสามารถแยกเป็นกลุ่มตามความถนัดของผู้แสดง แบ่งออกได้ ๕ กลุ่ม ดังนี้ (เจริญชัย ชนไฟโรจน์, ๒๕๒๖ อ้างถึงใน ดวงฤทัย บุญสินชัย, ๒๕๖๑)

๑. หมอลำพื้น เป็นหมอลำพื้นยุคแรกสุด เป็นหมอลำชายเล่นคนเดียวเล่านิทานพื้นบ้านเรื่องชาดกต่างๆ ลำพื้นบางที่เรียก ลำเรื่อง คำว่า พื้น หรือ เรื่อง คือเรื่องราวหรือการเล่าเรื่อง สมัยก่อนนิยมนำหมอลำพื้นมาแสดงในงานเทศกาลต่างๆ ดนตรีที่ใช้ประกอบลำพื้นคือ แคน

๒. หมอลำกลอน เป็นหมอลำผู้หญิงและผู้ชายที่ลำ “ลำใส่กัน” ลำกลอนถามตอบ เรื่อง คติโลกคตินิธรรม มีหมอแคนเป่าแคนประกอบ บางที่เรียกลำโจทยลำแก้ หรือหมอลำคู่ ปัจจุบันหมอลำกลอนเกี่ยวกับเรื่องความรักโต้ตอบกัน ลำกลอนได้พัฒนามาจากการลำโจทยแก้ และ ลำเกี้ยว ซึ่งเป็นการลำในทำนองเกี้ยวพาราสี

๓. หมอลำหมู่ หรือ หมอลำเรื่อง หรือหมอลำเรื่องต่อกลอน เป็นกลุ่มของหมอลำที่ลำเป็นเรื่องและใช้ทำนองเศร้า ใช้นักแสดงครบตามตัวละครในท้องเรื่อง ยึดถือการแสดงในบทบาทที่สำคัญ การแสดงจึงต้องสมจริง เช่น บทรัก บทโศก บทอิจฉาริชา การลำใช้ภาษาและการเจรจาใช้ภาษาอีสานตลอดทั้งทำนองและการเอื้อนเสียง การดำเนินเรื่องจะใช้กลอนลำที่มีข้อความสัมผัสและเข้ากับเนื้อเรื่องติดต่อกันตั้งแต่ต้นจนจบ

๔. หมอลำเพลิน เป็นลำที่วิวัฒนาการมาจากการลำหมู่ คณะหมอลำที่ลำเรื่องและใช้ทำนองสนุกสนานให้ความหลากหลายอยู่ในการแสดงอยู่ที่การลำและการฟ้อนโดยเฉพาะเวลาที่ออกจากฉากหรือเข้าฉาก จะเน้นความพร้อมเพรียง จะใช้เครื่องดนตรีประกอบ เช่น พิณ แคนวอ ฉิ่ง ฉาบ กลอง ต่อมาเพิ่มกลองชุด เบส ออร์แกน แซ็กโซโฟน ทรัมเป็ต ดนตรีลูกทุ่งแบบอีสาน แต่ทำนองในการร้องเป็นทำนองผสมทำนองเพลงลูกทุ่ง ลำเพลินหรือหมอลากกกาขาว เป็นลำเรื่องต่อกลอนแต่ใช้จังหวะสั้นและกระชับกว่า เรื่องที่ได้รับความนิยมมาลำได้แก่ สังศิลป์ แก้วหน้าม้า

๕. หมอลำผีฟ้า เป็นคณะหมอลำที่ลำเพื่อรักษาคนเจ็บไข้ โดยหมอลำทำหน้าที่ติดต่อสื่อสารกับผีฟ้า บางท้องที่เรียก หมอลำผีฟ้าว่า “หมอลำไทเทิง” บางพื้นที่เรียกว่า “หมอลำผีแลน” เป็นผู้ลำอ้อนวอนขอความเมตตาจากพระยาแลน เมื่อพระองค์ทรงส่งสารก็จะประทานให้ตามขอร้อง และผู้ป่วยจะหายจากโรคร้ายไข้เจ็บนั้นๆ ประเพณีการลำผีฟ้าบางที่ผู้ประกอบพิธีจะมีบริวารติดตามร่วมพิธีด้วย เช่น หมอแคน ความเชื่อเรื่องหมอลำผีฟ้าแตกต่างกันไปแล้วแต่ท้องถิ่น มักรักษาคนป่วยที่รักษาคนป่วยที่สูงอายุหรือป่วยมานานรักษาวีธีอื่นแล้วไม่หาย มีการนำเครื่องหมูปูชา เสื้อผ้าและเครื่องแต่งตัววางลงในพาน และเริ่มอันเชิญหรืออ้อนวอนให้ผีฟ้ามาเยี่ยมคนป่วยหรือร่วมสนุกสนานในการฟ้อนรำ หมอลำแต่ละคนลำด้วยลีลาและทำนองของตนเองต่างคนต่างเดิน หมอแคนจะเป่าลายไปซ้ายซึ่งเป็นลายหนึ่งในแคนหลัก ปัจจุบันหมอแคนนิยมใช้ลายใหญ่แทนลายไปซ้ายในจำนวนห้าลาย ตามประเพณีหมอลำผีฟ้าจะไม่รับเงินค่าจ้างแต่จะรับของ เช่น หมากพลู หรือบุหรี่หรือเงินต้องเป็นของขวัญไม่ใช่ค่าจ้าง

๖. ด้านศิลปกรรม (จิตรกรรม/ประติมากรรมการแกะสลักต้นเทียนพรรษา)

นายทองเจริญ วงษาบุตร

บ้านเลขที่ ๑๓๖ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลสีวิเชียร อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

ความเป็นมา / แรงบันดาลใจ / เหตุผลที่ทำ

การแกะสลักต้นเทียนพรรษาเป็นการสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น สืบสานประเพณีจัดทำต้นเทียนพรรษา อำเภอน้ำยืน ประจำปี ๒๕๖๗ ประเภทแกะสลักขนาดเล็ก เพื่อเข้าร่วมประกวดในงานประเพณีแห่เทียนพรรษา จังหวัดอุบลราชธานี “เฉลิมพระเกียรติ ๗๒ พรรษา”

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเสริมสร้างอาชีพ และเสริมรายได้
๒. เพื่อสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น

อุปกรณ์ทำเทียนพรรษาประเภทแกะสลัก

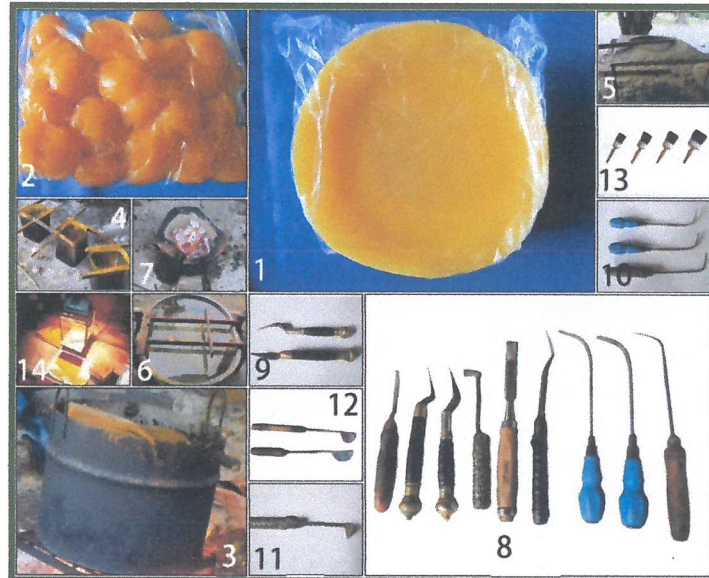
๑. ขี้ผึ้งแท้ : เป็นขี้ผึ้งที่ได้มาจากรังผึ้ง สีขาวอมเหลือง มีกลิ่นหอมอ่อน ๆ มีความเหนียวไม่เปราะแตกง่าย เพราะมีแรงยึดเหนียวกันสูง
๒. ขี้ผึ้งเทียม : หรือขี้ผึ้งวิทยาศาสตร์ มักทำเป็นรูปถ้วยเล็ก ๆ มีสีเหลืองสด เนื้อเปราะแตกง่าย ไม่มีกลิ่นหอม เป็นผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียมหรือพาราฟิน
๓. ถังน้ำมัน : ใช้สำหรับต้มขี้ผึ้งในปริมาณมาก ๆ
๔. ปิ๊บ : ใช้สำหรับต้มขี้ผึ้งในปริมาณที่ไม่มาก หรือบรรจุขี้ผึ้งเหลวที่ผ่านการกรองแล้ว เพื่อความสะดวกในการขนย้ายหรือเทในขั้นตอนการทำขี้ผึ้งแผ่น
๕. ผ้ากรอง : นิยมใช้ผ้าด้ายดิบหรือผ้ามุ้ง ช่วยกรองทำความสะอาดเอาเศษฝุ่นละอองที่ติดมากับขี้ผึ้งออก ทำให้ขี้ผึ้งสะอาดสีสวยเนียนเป็นเนื้อเดียวกัน
๖. ถังบรรจุน้ำเปล่า : ใช้รองรับขี้ผึ้งเหลวที่เทกรองผ่านผ้ากรองแล้วลงไป ในน้ำ เป็นขั้นตอนการทำความสะอาดขี้ผึ้ง เพื่อให้ขี้ผึ้งสีสวยเนียนเป็นเนื้อเดียวกัน ก่อนนำไปต้มหลอมเพื่อเทเป็นขี้ผึ้งแผ่นต่อไป
๗. เตาและถาด : เป็นแหล่งให้ความร้อนสำหรับต้มขี้ผึ้ง และใช้สำหรับเผาอุปกรณ์การแกะสลักต้นเทียน เช่น เหล็กทาบ เหล็กขุด เพื่อทำให้ขี้ผึ้งอ่อนตัว
๘. สี : ใช้สำหรับเจาะ เจาะขี้ผึ้งหรือต้นเทียนทำให้เกิดลวดลาย มีหลายรูปแบบ เช่น ปลายตัดตรง ปลายตัดโค้ง ปลายตัดเฉียง
๙. มีด : ใช้สำหรับตัด เจาะ ขีด หรือแกะสลักขี้ผึ้งหรือต้นเทียนให้เกิดลวดลาย มีหลายขนาด
๑๐. ตะขอเหล็ก : ใช้สำหรับเจาะ ขุด ขี้ผึ้งหรือต้นเทียน

๑๑. เหล็กชุบ : ใช้สำหรับชุบผิวซี่ฝั้งหรือต้นเทียนให้เรียบ

๑๒. เหล็กทาบ : ใช้สำหรับทำให้ซี่ฝัງอ่อนตัว โดยจะนำเหล็กทาบไปเผาไฟให้ร้อนก่อน แล้วนำไปทาบกับซี่ฝัງ ช่วยให้ซี่ฝัງประสานติดกันเป็นเนื้อเดียว

๑๓. แปร่ง : ใช้สำหรับปิดฝุ่น หรือเศษขี้ผึ้งที่แกะสลักออกจากต้นเทียนหรือหุ่นองค์ประกอบ

๑๔. ไฟสปอร์ตไลท์ : ใช้สำหรับส่องสว่างและให้ความร้อนขณะแกะสลักชิ้นหรือต้นเทียน ความร้อนจะช่วยให้ชิ้นอ่อนตัว แกะสลักได้ง่ายขึ้น

ขั้นตอนและวิธีการทำเทียนพรรษาประเภทแกะสลัก

วิธีการทำเทียนพรรษาประเภทแกะสลัก ประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

๑. การตัดไม้ซุง ทำเทียนพรรษา
๒. การหล่อต้นเทียนพรรษา
๓. การกลึงต้นเทียนพรรษา
๔. การทำผั่งแผ่นเทียนพรรษา
๕. การปั้นหุ่นองค์ประกอบเทียนพรรษา
๖. การออกแบบเทียนพรรษา
๗. การแกะสลักเทียนพรรษา
๘. การตกแต่งเทียนพรรษา

ภูมิปัญญาท้องถิ่น
สาขาที่ ๗ ด้านภาษาและวรรณกรรม

๗. ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านภาษาและวรรณกรรม

ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการใช้ภาษาทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน เช่น ภาษาโบราณ, ภาษาล้าน, หนังสือ, ตำรา, ตำรับอาหาร, งานประพันธ์/บทประพันธ์/บทร้อยกรองและร้อยกรอง, เรื่องสั้น นวนิยาย นิทาน บทเพลงต่าง ๆ เป็นต้น

ปี พ.ศ. ๒๕๖๗

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	อายุ	ที่อยู่	ภูมิปัญญาด้าน	หมายเหตุ
๑	นายสมนึก เขียวอ่อน	๗๔	บ้านเลขที่ ๑๖ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลสีวิเชียร อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี	ปราชญ์ชาวบ้าน/พราหมณ์	
๒	นายกมลวรรณ สุทธิง	๕๔	บ้านเลขที่ ๖๖ หมู่ที่ ๑๕ ตำบลสีวิเชียร อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี	ผู้นำด้านภาษาแต่งกลอน/ คำขวัญอำเภอน้ำยืน/ครู สอนพิเศษด้านภาษาไทย	

๗. ด้านภาษาและวรรณกรรม (ปราชญ์ชาวบ้าน/พราหมณ์)

นายสมนึก เขียวอ่อน

บ้านเลขที่ ๑๖ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลสีวิเชียร อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

ประวัติความเป็นมา

ข้าพเจ้า นายสมนึก เขียวอ่อน ปัจจุบันเป็นข้าราชการครูเกษียณอายุราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนน้ำยืน เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๔ ปัจจุบันเป็นข้าราชการบำนาญ ทำงานอิสระ

- เป็นประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอน้ำยืน
- ประธานลูกเสือชาวบ้านอำเภอน้ำยืน
- เป็นปราชญ์ชาวบ้านอำเภอน้ำยืน
- เป็นพิธีกรพิธีการฝ่ายสงฆ์ในงานรัฐพิธีทุกงานของอำเภอน้ำยืน

การศึกษาอบรมพราหมณ์ และพิธีกรรม

ข้าพเจ้าเป็นผู้มีความสนใจในพิธีกรรมต่างๆ คลอดถึงขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทย จึงได้เข้ารับการอบรมที่สำนักเซตะวัน ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี เมื่อวันที่ ๑๓-๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ รุ่นที่ ๑/๒๕๕๘ ได้นำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนาสังคมจนเกิดผลงานดังนี้

๑. เป็นพราหมณ์พิธีบวงสรวงศาลหลักเมืองอำเภอน้ำยืน ช่วง ๑๖-๒๐ มีนาคม ของทุกปี
๒. เป็นพราหมณ์พิธีวางศิลาฤกษ์และตั้งรูปหล่อลอยองค์รัชการที่ ๕ หน้าว่าการอำเภอน้ำยืน ปี พ.ศ. ๒๕๖๐
๓. เป็นพราหมณ์พิธีวางศิลาฤกษ์สร้างพระเมรุถวายพระเพลิงดอกไม้จันทน์ในหลวงรัชการที่ ๙ ณ วัดวาริอุดมและอำเภอน้ำขุ่น จังหวัดอุบลราชธานี
๔. เป็นพราหมณ์พิธีบายศรีสู่ขวัญทุกงาน เช่น งานขึ้นบ้านใหม่ งานบวช ทั้งหมดที่กล่าวมานี้เป็นผลงานที่ประจักษ์เห็นว่าเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ช่วยเหลือสังคมมาโดยตลอด

๗. ด้านภาษาและวรรณกรรม (ผู้นำด้านภาษาแต่งกลอน/ตำขวัญอำเภอน้ำยืน/ครูสอนพิเศษด้านภาษาไทย)

นายกณวรรธ สุทธิง

บ้านเลขที่ ๖๖ หมู่ที่ ๑๕ ตำบลสีวิเชียร อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

ประวัติการทำงานกับภาคีเครือข่าย/สาธารณประโยชน์

๑. เป็นผู้รับผิดชอบ ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเกษตรโคเล เทศบาลตำบลน้ำยืน เครือข่ายศูนย์พัฒนาพื้นที่ชายแดน จังหวัดอุบลราชธานี โครงการพระราชดำริ
๒. เป็นคณะกรรมการวิสาหกิจชุมชน ชุมชนโคเล
๓. เป็นสมาชิกสภาภาษาไทย/เหล่ากาชาดจังหวัดอุบลราชธานี ประจำอำเภอน้ำยืน
๔. เป็นสมาชิก กพ.สอ. จังหวัดอุบลราชธานี
๕. กรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอน้ำยืน

ประวัติการศึกษา/การเรียนรู้และผลงาน

๑. ผู้จัดทำแบบเรียนภาษาลาวเพื่อการศึกษา และแบบฝึกหัดวิชาลาวเพื่อการศึกษา (ทร.๐๓๐๓๓) ของสำนักงาน กศน. จังหวัดอุบลราชธานี
๒. เป็นครูผู้สอน (พิเศษ) วิชาภาษาไทยเพื่อการศึกษาในโรงเรียนน้ำยืนวิทยา
๓. เป็นครูผู้สอนวิชา ภาษาลาวเพื่อการศึกษา (ทร.๐๓๐๓๓) กศน. อำเภอน้ำยืน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ม.ปลาย/นักศึกษาและประชาชนทั่วไป
๔. รวบรวมและเรียบเรียง/เขียนสื่อ - เอกสารเกี่ยวกับ
 - ๔.๑ แหล่งโบราณสถาน/โบราณคดี/แหล่งท่องเที่ยวของอำเภอน้ำยืน
 - ๔.๒ เอกสารปราสาทหินในจังหวัดอุบลราชธานี
 - ๔.๓ เอกสารศาสตร์ของฮวงจื๊อ
 - ๔.๔ เรียบเรียงสมุนไพรร ว่านมงคล ไผ่มงคล

๔.๕ รวบรวมและเรียบเรียง เรื่อง ลายมือแผนที่ลายชีวิต
๕. รวบรวมเรียบเรียงเอกสารเรื่อง ศัพท์ภาษาเขมรที่ควรรู้

ความชำนาญพิเศษ

มีความชำนาญพิเศษด้านภาษาและวรรณกรรม เป็นผู้ทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการพิธีทางศาสนาและพิธีกรรมต่าง ๆ ซึ่งมีความรอบรู้ในด้านภาษา ในการทำพิธีการต่าง ๆ ทำหน้าที่ควบคุม ปฏิบัติการ จัดการ และประสานงานระหว่างผู้ร่วมปฏิบัติงานพิธี ตลอดจนจนถึงการให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาในการดำเนินกิจกรรมพิธีทางพระพุทธศาสนาได้อย่าง ชัดเจนและถูกต้องตามโบราณประเพณีที่ได้มีการสืบทอดกันมา

ข้อมูลทั่วไป

วรรณกรรมเป็นผลงานศิลปะที่แสดงออกด้วยการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารเรื่องราวให้เข้าใจระหว่างมนุษย์ ภาษาเป็นสิ่งที่มนุษย์คิดค้น และสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อใช้สื่อความหมาย เรื่องราวต่าง ๆ ภาษาที่มนุษย์ใช้ในการสื่อสารได้แก่

๑. ภาษาพูด โดยการใช้เสียง
๒. ภาษาเขียน โดยการใช้ตัวอักษร ตัวเลข สัญลักษณ์ และภาพ
๓. ภาษาท่าทาง โดยการใช้กิริยาท่าทาง หรือประกอบวัสดุอย่างอื่น

ความงามหรือศิลปะในการใช้ภาษาขึ้นอยู่กับ การใช้ภาษาให้ถูกต้อง ชัดเจน และ เหมาะสมกับเวลา โอกาส และบุคคล นอกจากนี้ ภาษาแต่ละภาษายังสามารถปรุงแต่ง ให้เกิดความเหมาะสม ไพเราะ หรือสวยงามได้ นอกจากนี้ ยังมีการบัญญัติคำราชาศัพท์ คำสุภาพ ขึ้นมาใช้ได้อย่างเหมาะสม แสดงให้เห็นวัฒนธรรมที่เป็นเลิศทางการใช้ภาษาที่ควรดำรงและยึดถือต่อไป

ประวัติความเป็นมา

วรรณกรรม หมายถึง งานเขียนที่แต่งขึ้นหรืองานศิลปะ ที่เป็นผลงานอันเกิดจากการคิด และจินตนาการ แล้วเรียบเรียง นำมาบอกเล่า บันทึก ขับร้อง หรือสื่อออกมาด้วยกลวิธีต่างๆ โดยทั่วไปแล้ว จะแบ่งวรรณกรรมเป็น ๒ ประเภท คือ วรรณกรรมลายลักษณ์ คือวรรณกรรมที่บันทึกเป็นตัวหนังสือ และวรรณกรรมมุขปาฐะ อันได้แก่ วรรณกรรมที่เล่าด้วยปาก ไม่ได้จดบันทึก ด้วยเหตุนี้ วรรณกรรมจึงมีความหมายครอบคลุมกว้าง ถึง ประวัติ นิทาน ตำนาน เรื่องเล่า ขำขัน เรื่องสั้น นวนิยาย บทเพลง คำคม เป็นต้น

วรรณกรรม เป็นผลงานศิลปะที่แสดงออกด้วยการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารเรื่องราวให้เข้าใจระหว่างมนุษย์ ภาษาเป็นสิ่งที่มนุษย์คิดค้น และสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อใช้สื่อความหมาย เรื่องราวต่าง ๆ ภาษาที่มนุษย์ใช้ในการสื่อสารได้แก่

๑. ภาษาพูด โดยการใช้เสียง
๒. ภาษาเขียน โดยการใช้ตัวอักษร ตัวเลข สัญลักษณ์ และภาพ
๓. ภาษาท่าทาง โดยการใช้กิริยาท่าทาง หรือประกอบวัสดุอย่างอื่น

ความงามหรือศิลปะในการใช้ภาษาขึ้นอยู่กับ การใช้ภาษาให้ถูกต้อง ชัดเจน และ เหมาะสมกับเวลา โอกาส และบุคคล นอกจากนี้ ภาษาแต่ละภาษายังสามารถปรุงแต่ง ให้เกิดความเหมาะสม ไพเราะ หรือสวยงามได้ นอกจากนี้ ยังมีการบัญญัติคำราชาศัพท์ คำสุภาพ ขึ้นมาใช้ได้อย่างเหมาะสม แสดงให้เห็นวัฒนธรรมที่เป็นเลิศทางการใช้ภาษาที่ควรดำรงและยึดถือต่อไป ผู้สร้างสรรค์งานวรรณกรรม เรียกว่า นักเขียน นักประพันธ์ หรือ กวี (Writer or Poet)

วรรณกรรมไทย แบ่งออกได้ ๒ ชนิด คือ

๑. ร้อยแก้ว เป็นข้อความเรียงที่แสดงเนื้อหา เรื่องราวต่าง ๆ

๒. ร้อยกรอง เป็นข้อความที่มีการใช้คำที่สัมผัส คล้องจอง ทำให้สัมผัสได้ถึงความงามของภาษาไทย ร้อยกรองมีหลายแบบ คือ โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน และร่าย มีความหมายตามนัยยะ หมายถึง กรรม ที่เกิดขึ้นจากต่างคน ต่างวรรณะ หมายความว่า วรรณะหรือชนชั้นต่างกันก็จะใช้คำต่างกัน คำคำนี้ มีปรากฏขึ้นครั้งแรกในพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พ.ศ. ๒๔๗๕ คำว่า วรรณกรรม อาจเทียบเคียงได้กับคำภาษาอังกฤษว่า Literary work หรือ general literature ความหมายแปลตามรูปศัพท์ว่า ทำให้เป็นหนังสือ ซึ่งดูตามความหมายนี้แล้วจะเห็นว่ากว้างขวางมาก นั่นก็คือการเขียนหนังสือจะเป็นข้อความสั้น ๆ หรือเรื่องราวสมบูรณ์ก็ได้ เช่น ข้อความที่เขียนตามใบปลิว ป้ายโฆษณาต่าง ๆ ตลอดไปจนถึงบทความ หรือ หนังสือที่พิมพ์เป็นเล่มทุกชนิด เช่น ตำรับตำราต่าง ๆ นวนิยาย กาพย์ กลอนต่าง ๆ ก็ถือเป็นวรรณกรรมทั้งสิ้น จากลักษณะกว้าง ๆ ของวรรณกรรม สามารถทำให้ทราบถึงคุณค่ามากน้อยของวรรณกรรมได้โดยขึ้นอยู่กับ วรรณศิลป์ คือ ศิลปะในการแต่งหนังสือนั้นเป็นสำคัญ ถ้าวรรณกรรมเรื่องใดมีคุณค่าทางวรรณศิลป์สูง เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นหนังสือดี วรรณกรรมก็อาจได้รับยกย่องว่าเป็น วรรณคดี อย่างไรก็ตามการที่จะกำหนดว่า วรรณกรรมเรื่องใดควรเป็นวรรณคดีหรือไม่นั้น ต้องคำนึงถึงระยะเวลาที่แต่งหนังสือนั้นยาวนานพอควรด้วย เพื่อพิสูจน์ว่าคุณค่าของวรรณกรรมนั้นเป็นอมตะ เป็นที่ยอมรับกันทุกยุคทุกสมัยหรือไม่ เพราะอาจมีวรรณกรรมบางเรื่องที่ดีเหมาะสมกับระยะเวลาเพียงบางช่วงเท่านั้น ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า วรรณคดีนั้นก็คือวรรณกรรมชนิดหนึ่งนั่นเอง กล่าวคือ เป็นวรรณกรรมที่กลั่นกรองและตกแต่งให้ประณีต มีความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ อันเป็นคุณค่าของการประพันธ์ หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่ง วรรณคดีนั้นเป็นวรรณกรรมไม่จำเป็นต้องเป็นวรรณคดีเสมอไป

ภูมิปัญญาท้องถิ่น
สาขาที่ ๘ ด้านอื่น ๆ

๘. ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอื่น ๆ

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านความเชื่อ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม อาหารไทย อาหารพื้นบ้าน เป็นต้น

ปี พ.ศ. ๒๕๖๗

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	อายุ	ที่อยู่	ภูมิปัญญาด้าน	หมายเหตุ
๑	โครงการจัดงานประเพณีแห่เทียนพรรษา ประจำปี ๒๕๖๗	-	กองการศึกษาเทศบาลตำบลน้ำเย็น	ประเพณี	
๒	โครงการจัดงานประเพณีลอยกระทงประจำปี ๒๕๖๗	-	กองการศึกษาเทศบาลตำบลน้ำเย็น	ประเพณี	
๓	นางคำปุ่น ดวงสวัสดิ์	๕๙	บ้านเลขที่ ๒๐๐ หมู่ ๖ ตำบลสีวิเชียร อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี	อาหารพื้นบ้าน ขนมนางเล็ดน้ำ แตงโม	

เดิมมี ๑๔ คน น้อยลงจากเดิม ๑ คน รวมเป็น ๑๓ คน รวม ๘ ด้าน

๘. ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอื่น ๆ (ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านความเชื่อ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม อาหารไทย อาหารพื้นบ้าน เป็นต้น)

โครงการจัดงานประเพณีสงกรานต์ ประจำปี ๒๕๖๗
จัดทำโดย กองการศึกษาเทศบาลตำบลน้ำเย็น

หลักการและเหตุผล

ประเพณีสงกรานต์เป็นประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ ซึ่งตรงกับวันที่ ๑๓-๑๕ เมษายนของทุกปีและถือว่าเป็นวันขึ้นปีใหม่ไทย เป็นประเพณีที่ได้รับการสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น โดยคนไทยและชุมชนชาติพันธุ์ ซึ่งเป็นประเพณีอันงดงามและมีความหมาย สะท้อนถึงคุณค่าของความกตัญญูต่ชาติของชาวไทยต่อบรรพบุรุษ ความเอื้ออาทร ความปรารถนาดีต่อผู้อื่น และจิตวิญญาณแห่งความสามัคคี กระชับความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวพร้อมทั้งยังส่งเสริมให้สมาชิกในครอบครัวพร้อมทั้งเป็นการปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนได้เห็นคุณค่ารู้จักหวงแหนและรักษาไว้ซึ่งประเพณีอันดีงามให้คงอยู่สืบไป และประเพณีสงกรานต์ยังมีวันสำคัญหลายวันซ่อนอยู่ คือ วันที่ ๑๓ เมษายน “วันมหาสงกรานต์”และรัฐบาลกำหนดให้เป็นวันผู้สูงอายุ แห่งชาติ วันที่ ๑๔ เมษายน วันครอบครัว วันที่ ๑๕ เมษายน วันเถลิงศก ถือวันศักราชใหม่ หรือวันขึ้นปีใหม่ ตามหลักสุริยคติ ในสมัยโบราณ

ดังนั้น เทศบาลตำบลน้ำเย็น ได้ตระหนักถึงความสำคัญ ของประเพณีสงกรานต์ เพื่อเป็นการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามที่มีมาช้านานให้คงอยู่ต่อไป จึงจัดโครงการประเพณีสงกรานต์ ประจำปี ๒๕๖๘ ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดโครงการ เป็นการสอดคล้องกับภารกิจของเทศบาลตำบลน้ำเย็นตามที่กฎหมายกำหนดไว้ดังนี้ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕๐ ภายในบังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้ (๘) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้ (๑๑) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น (๑๖) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น

วัตถุประสงค์ของโครงการ

๑. เพื่อส่งเสริมและสืบสานประเพณีอันดีงามของไทย
๒. เพื่อแสดงออกถึงความกตัญญูทวดที่ ต่อบิดามารดา และ ผู้มีพระคุณ
๓. เพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี ในชุมชน
๔. เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ในชุมชน

ลักษณะกิจกรรม

๑. ทำบุญตักบาตร ร่วมกับประชาชน
๒. สรงน้ำพระ
๓. รดน้ำดำหัว ขอพรผู้สูงอายุ / การแสดงของผู้สูงอายุ / การละเล่นของผู้สูงอายุ และประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรม
๔. จัดขบวนแห่นางสงกรานต์ รอบเมือง
๕. ประชาชนเล่นสาดน้ำ และ รดน้ำดำหัว
๖. ประชาชนร่วมกันก่อเจดีย์ทรายและการแสดงของชุมชนในเขตเทศบาลตำบลน้ำยืน
๗. จัดทำอุโมงค์น้ำ ที่สระ ๒๐๐ ปี เพื่อให้ประชาชนได้มาท่องเที่ยว และมีรถเครื่องเสียง และการเล่นดนตรี ประกอบกิจกรรม ตั้งแต่วันที่ ๑๓-๑๕ เมษายน ๒๕๖๗

๘. ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอื่น ๆ (ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านความเชื่อ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม อาหารไทย อาหารพื้นบ้าน เป็นต้น)

โครงการจัดงานประเพณีลอยกระทง ประจำปี ๒๕๖๗
จัดทำโดย กองการศึกษาเทศบาลตำบลน้ำยืน

หลักการและเหตุผล

ประเพณีลอยกระทงเป็นประเพณีเก่าแก่ของไทยที่สืบทอดกันมาตั้งแต่สมัยโบราณ โดยมีความเชื่อว่าเป็นคืนวันเพ็ญเดือนสิบสองของทุกปีจะจัดให้มีการลอยกระทงขึ้น เพื่อเป็นการปลดปล่อยหรือเอาสิ่งที่ไม่ดีไว้ในกระทงลอยไปกับสายน้ำทำให้เกิดความสุขทางใจและเป็นการเสริมสร้างความเข้าใจ สามัคคีกันในกลุ่มชนได้ทำงานร่วมกัน นับเป็นประเพณีที่มีคุณค่าต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และศาสนา ในปัจจุบันมีการจัดงานลอยกระทงทุก ๆ จังหวัด ซึ่งจะมีกิจกรรมแตกต่างกันไปในแต่ละสถานที่ แต่กิจกรรมที่มีเหมือนๆ กันก็คือ การประดิษฐ์กระทง โดยนำวัสดุต่าง ๆ ทั้งหอยกกล้วย ใบตอง หรือจะเป็นกาบพลับพลึง เปลือกมะพร้าว ฯลฯ มาประดับตกแต่งด้วยดอกไม้ ธูป เทียน เครื่องสักการบูชา ให้เป็นกระทงที่สวยงาม นอกจากการลอยกระทงแล้ว มักมีกิจกรรมประกวดนางนพมาศอันเป็นสัญลักษณ์หนึ่งของประเพณีลอยกระทง

ดังนั้น เพื่อเป็นการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามที่มีมาช้านานให้คงอยู่ต่อไป เทศบาลตำบลน้ำยืนจึงขอเสนอโครงการจัดงานประเพณีลอยกระทง ประจำปี ๒๕๖๗ ขึ้น โดยวัตถุประสงค์ในการจัดโครงการ เป็นการสอดคล้องกับภารกิจของเทศบาลตำบลน้ำยืนตามที่กฎหมายกำหนดไว้ดังนี้

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ มาตรา ๕๐ ภายในบังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลมีหน้าที่ที่ต้องทำในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้

(๑) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒

มาตรา ๑๖ ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

(๘) การส่งเสริมการท่องเที่ยว

(๑๑) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

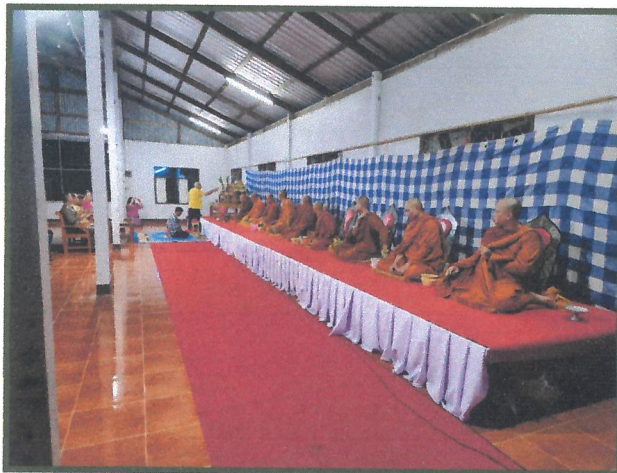
(๑๖) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม เป้าหมายร้อยละ ๙๐ พัฒนาระบบการเรียนการสอนให้มีคุณภาพได้มาตรฐานพัฒนาการบริหารจัดการด้านการศึกษาดูดจนผลักดันให้เกิดโรงเรียนเพื่อรองรับนักเรียนระดับประถมศึกษาส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬา กิจกรรมนันทนาการแก่เด็ก และเยาวชนให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ส่งเสริม อนุรักษ์ ประเพณีท้องถิ่นและทำนุบำรุงศาสนา

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเป็นการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของไทยให้คงอยู่สืบไป
๒. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนเห็นความสำคัญและอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมทุกเพศทุกวัย
๓. เพื่อประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย
๔. เพื่อส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนกล้าแสดง ออกในทางที่ถูกต้อง
๕. เพื่อเป็นการเชื่อมความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นระหว่างประชาชนในหมู่บ้านในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลน้ำเย็น
๖. เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้งในพื้นที่ และ ในระดับจังหวัด

กิจกรรม

๑. การประกวดกระทงสวยงาม และ นิทรรศการกระทง ในเขตพื้นที่ตำบลน้ำเย็น จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน
๒. จัดพิธีเจริญพระพุทธมนต์เพื่อความเป็นสิริมงคล
๓. ประกวดนางนพมาศ จากตัวแทนของหมู่บ้านในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลน้ำเย็น จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน จำนวน ๑๐ คน
๔. การแสดงศิลปวัฒนธรรม การแสดงของเด็ก และ เยาวชน จาก โรงเรียนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลน้ำเย็น
๕. กิจกรรมอื่นๆ เช่น การบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของประเพณีลอยกระทง

สรุปผลการดำเนินงาน
โครงการจัดงานประเพณีลอยกระทง ประจำปี ๒๕๖๗

๑. ชื่อโครงการ โครงการจัดงานประเพณีลอยกระทง ประจำปี ๒๕๖๗

๒. ผู้รับผิดชอบโครงการ กองการศึกษา เทศบาลตำบลน้ำเย็น

๓. หลักการและเหตุผล

ประเพณีลอยกระทงเป็นประเพณีเก่าแก่ของไทยที่สืบทอดกันมาตั้งแต่สมัยโบราณ โดยมีความเชื่อว่าในคืนวันเพ็ญเดือนสิบสองของทุกปีจะจัดให้มีการลอยกระทงขึ้น เพื่อเป็นการปลดปล่อยหรือเอาสิ่งที่ไม่ดีในกระทงลอยไปกับสายน้ำทำให้เกิดความสุขทางใจและเป็นการเสริมสร้างความเข้าใจ สามัคคีกันชุมชนได้ทำงานร่วมกัน นับเป็นประเพณีที่มีคุณค่าต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และศาสนา ในปัจจุบันมีการจัดงานลอยกระทงทุก ๆ จังหวัดซึ่งจะมีกิจกรรมแตกต่างกันไปในแต่ละสถานที่ แต่กิจกรรมที่มีเหมือนๆ กันก็คือการประดิษฐ์กระทง โดยนำวัสดุต่าง ๆ ทั้งหอยกกล้วย ใบตอง หรือจะเป็นกาบพลับพลึง เปลือกมะพร้าว ฯลฯ มาประดับตกแต่งด้วยดอกไม้ รูป เทียน เครื่องสักการบูชา ให้เป็นกระทงที่สวยงาม นอกจากการลอยกระทงแล้ว มักมีกิจกรรมประกวดนางนพมาศอันเป็นสัญลักษณ์หนึ่งของประเพณีลอยกระทง

ดังนั้น เพื่อเป็นการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามที่มีมาช้านานให้คงอยู่ต่อไป เทศบาลตำบลน้ำเย็น จึงขอเสนอโครงการจัดงานประเพณีลอยกระทง ประจำปี ๒๕๖๗ ขึ้น โดยวัตถุประสงค์ในการจัดโครงการเป็นการสอดคล้องกับภารกิจของเทศบาลตำบลน้ำเย็นตามที่กฎหมายกำหนดไว้ดังนี้

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ มาตรา ๕๐ ภายในบังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้

(๑) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒

มาตรา ๑๖ ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

(๒) การส่งเสริมการท่องเที่ยว

(๓) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

(๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เป้าหมายร้อยละ ๙๐ พัฒนาระบบการเรียนการสอนให้มีคุณภาพได้มาตรฐานพัฒนาการบริหาร จัดการด้านการศึกษาลดจนผลักดันให้เกิดโรงเรียนเพื่อรองรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ส่งเสริมการจัด การ แข่งขันกีฬา กิจกรรมนันทนาการแก่เด็ก และเยาวชนให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ส่งเสริมอนุรักษ์ ประเพณี ท้องถิ่นและทำนุบำรุงศาสนา

๔.วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเป็นการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของไทยให้คงอยู่สืบไป

๒. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนเห็นความสำคัญและอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมทุกเพศทุกวัย

๓. เพื่อประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย

๔. เพื่อส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนกล้าแสดง ออกในทางที่ถูกต้อง

๕. เพื่อเป็นการเชื่อมความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นระหว่างประชาชนในหมู่บ้านในเขตพื้นที่เทศบาลตำบล

น้ำเย็น

สำเนาถูกต้อง

๖. เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้งในพื้นที่ และ ในระดับจังหวัด

(นางพนาวลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษาชำนาญการ

๕. เป้าหมาย

- ๕.๑ เชิงปริมาณ ประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอน้ำยืน เข้าร่วมกิจกรรมจำนวน ๕๐๐ คน
- ๕.๒ เชิงคุณภาพ :มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้ จัดพิธีเจริญพระพุทธมนต์ จัดการประกวดกระทงสวยงาม จัดสถานที่ทำลอยกระทงให้ประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลน้ำยืน จัดประดับไฟสวยงาม ในสถานที่ลอยกระทง การแสดงของนักเรียนของโรงเรียนในเขตพื้นที่

๖. ขั้นตอนการดำเนินงาน

- ๖.๑ ประชุมผู้นำชุมชน คณะกรรมการชุมชน เพื่อวางแผนการดำเนินงาน
- ๖.๒ ประชาสัมพันธ์และเชิญชวนประชาชนให้เข้าร่วมกิจกรรมสืบทอดประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น
- ๖.๓ จัดกิจกรรมทำกระทงประกวดแต่ละหมู่บ้าน เตรียมประกวดกระทงและประกวดนางนพมาศ กับชุมชนต่าง ๆ ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลน้ำยืน
- ๖.๔ ติดตามประเมินผลโครงการ

๗. การดำเนินงาน

วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ ๒๕๖๗

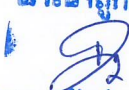
๘. สถานที่ดำเนินงาน

วัดวาริอุตม ต.สีวิเชียร อ.น้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

๙. งบประมาณ

ตามเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ (เทศบาลตำบลน้ำยืนประกาศใช้เทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ ไปพลางก่อน จนกว่าจะดำเนินการจัดทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘ ให้แล้วเสร็จ) ตั้งไว้ในแผนงานบริการทั่วไปเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ งานศาสนาวัฒนธรรมท้องถิ่น งบดำเนินงาน หมวดค่าใช้สอย ประเภทรายจ่ายที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการปฏิบัติราชการที่ไม่เข้าลักษณะรายจ่ายหมวดอื่น ๆ โครงการจัดงานประเพณีลอยกระทง ตั้งไว้ ๒๐๐,๐๐๐ บาท (-สองแสนบาทถ้วน-)

สำเนาถูกต้อง

(นางพนาวลย์ พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษานำนานการ

รายละเอียดค่าใช้จ่ายในโครงการ

๑. ค่าใช้จ่ายในพิธีทางศาสนา จำนวนเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท
๒. ค่าจ้างเหมาประกอบอาหาร สำหรับผู้เข้าร่วมกิจกรรม คณะทำงาน แขกผู้มีเกียรติและผู้ติดตาม นักแสดง คณะครู ๑ มื้อ จำนวนมีออละ ๕๐๐ คน คนละ ๕๐ บาท จำนวนเงิน ๓๑,๗๐๐ บาท
๓. อาหารว่างและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ ๑ มื้อสำหรับประธาน ผู้ติดตามแขกผู้มีเกียรติ ที่เข้าร่วมงาน และผู้เข้าร่วมกิจกรรมประเพณีลอยกระทง จำนวน ๔๐๐ คน คนละ ๓๕ บาท จำนวนเงิน ๑๗,๖๐๐ บาท
๔. ค่าตอบแทนการแสดง จำนวน ๖ รายการ ของเด็กนักเรียน จำนวนเงิน ๒๔,๐๐๐ บาท
๕. ค่าใช้จ่ายในการประชาสัมพันธ์งาน
 - ป้ายประชาสัมพันธ์ขนาด ๒๘ ตารางเมตร จำนวน ๑ ป้าย เป็นเงิน ๖,๑๐๐ บาท
 - ป้ายพิธีเปิดงานเวทีกลางขนาด ๓๖ ตารางเมตร จำนวน ๑ ป้าย เป็นเงิน ๗,๒๐๐ บาท
 - ค่าจ้างจัดทำป้ายประกาศผลชนะเลิศการประกวด จำนวน ๖ ป้าย เป็นเงิน ๑,๒๐๐ บาท
 - ทำป้ายจุดวางกระทง ของหมู่บ้านต่างๆ ๑๐ หมู่ เป็นเงิน ๑,๐๐๐ บาท
 - ป้ายกำกับเส้นทางการสัญจรจำนวน ๕ ป้าย เป็นเงิน ๑,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๖,๕๐๐ บาท
๖. ค่าวัสดุอุปกรณ์อื่นๆที่จำเป็นสำหรับการจัดกิจกรรมประเพณีลอยกระทง
 - ค่าดอกไม้สำหรับการประกวดนางนพมาศ
 - ค่าโบว์ติดกระทง
 - ค่าหมายเลขนางนพมาศรวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐,๐๐๐ บาท
๗. ค่าสาธารณูปโภค เช่นกระแสไฟฟ้า ค่าเช่าอุปกรณ์ต่างๆ เช่น เต็นท์ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นเงินจำนวน ๔,๒๐๐ บาท
๘. ค่าจ้างเหมาจัดทำกระทงใหญ่จำนวน ๑ อัน กระทงเล็ก ๑๐๐ อัน เป็นเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท
๙. ค่าจัดซื้อพลุเปิดงาน เป็นเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ค่าจ้างเหมาเครื่องเสียง เป็นเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ค่าจ้างเหมาจัดทำเวทีกลางและท่าลอยกระทงพร้อมประดับตกแต่งไฟสวยงาม เป็นเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท
๑๒. ค่าตอบแทนคณะกรรมการตัดสินและพิธีกรจำนวน ๒๐ คน เป็นเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท
๑๓. ค่าจัดซื้อสายสะพายนางนพมาศ ๑ สาย ค่าถ้วยหรือโล่รางวัล ๑ ใบ มงกุฎ ๑ อัน เป็นเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท
๑๔. เงินรางวัลการประกวดกระทง ๓ รางวัล รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๒,๐๐๐ บาท
 - รางวัลชนะเลิศ เงินสด ๕,๐๐๐ บาท
 - รางวัลรองชนะเลิศ อันดับที่ ๑ เงินสด ๔,๐๐๐ บาท
 - รางวัลรองชนะเลิศ อันดับที่ ๒ เงินสด ๓,๐๐๐ บาท
๑๕. เงินรางวัลการประกวดกระทง ๓ รางวัล รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๕,๐๐๐ บาท
 - รางวัลชนะเลิศ เงินสด ๕,๐๐๐ บาท
 - รางวัลรองชนะเลิศ อันดับที่ ๑ เงินสด ๔,๐๐๐ บาท
 - รางวัลรองชนะเลิศ อันดับที่ ๒ เงินสด ๓,๐๐๐ บาท
 - รางวัลขวัญใจประชาชน เงินสด ๓,๐๐๐ บาทรวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๐๐,๐๐๐ บาท (-สองแสนบาทถ้วน-)

สำเนาถูกต้อง

(นางพนาวลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษาคำนายการ

๑๐. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

-กองการศึกษา เทศบาลตำบลน้ำยืน

๑๑. ผลการดำเนินงาน

- ๑.ประชาชนในเขตเทศบาลในพื้นที่ได้ร่วมกันส่งเสริมทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา
- ๒.ประชาชนในเขตเทศบาลสร้างสัมพันธภาพที่ดี ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนได้ทำกิจกรรมร่วมกันตลอดจนการร่วมแรง ร่วมใจของหน่วยงานต่างๆ และภาคประชาชน
- ๓.ประชาชนในเขตเทศบาลเกิดความรักสามัคคีของคนในชุมชน และประชาชนจะได้ร่วมกันทำบุญ
- ๔.ประชาชนในเขตเทศบาลได้ปลูกฝังขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม ของท้องถิ่นให้แก่เด็กและเยาวชน

๑๒.ปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้งานประสบผลสำเร็จ

- ๑.คณะผู้บริหาร สมาชิก ข้าราชการ พนักงานให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี
- ๒.งบประมาณเพียงพอ มีการสนับสนุนชุมชน และการบริหารจัดการในองค์กรอย่างเป็นระบบ
- ๓.หน่วยงานภายนอก ทั้งภาครัฐ เอกชน และบุคคลสำคัญในพื้นที่ ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

๑๓. ปัญหาอุปสรรค

- การจัดตั้งเวทีการประกวดนางพมาศติดกันกับเวทีหมอลำมากเกินไป ทำให้เกิดปัญหาด้านการใช้เสียง ประกาศผลนางพมาศเสียงไม่ชัดเจน
- หองน้ำไม่เพียงพอในการให้บริการผู้มาร่วมงาน
- ลำห้วยโขงน้ำน้อยไม่เต็มตลิ่ง ทำให้เกิดปัญหาในการลอยกระทงลำบาก

๑๔. ข้อเสนอแนะ

- เห็นควรจัดให้มีโครงการทุกปีอย่างต่อเนื่อง

๑๕. เอกสารประกอบ

- ๑๕.๑ โครงการ/กิจกรรมอนุมัติ
- ๑๕.๒ คำสั่งแต่งตั้งผู้ดำเนินโครงการ
- ๑๕.๓ ภาพถ่ายกิจกรรม
- ๑๕.๔ เอกสารอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

ลงชื่อ.....

(นางพนาวลัย พาเจริญ)

นักวิชาการศึกษา

สำเนาถูกต้อง

(นางพนาวลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษานายการ

๘. ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอื่น ๆ (ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้าน อาหารพื้นบ้าน)

นางคำปุน ดวงสวัสดิ์

บ้านเลขที่ ๒๐๐ หมู่ ๖ ตำบลสีวิเชียร อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

อาหารพื้นบ้าน

ขนมนางเล็ดน้ำแดงโมหรือข้าวแต่น้ำแดงโม

ประวัติความเป็นมาของขนมนางเล็ดน้ำแดงโมหรือข้าวแต่น้ำแดงโม

ซึ่งคนไทยในสมัยก่อน น้อยคนนักที่จะไม่รู้จักขนมข้าวแต่น้ำหรือเรียกกันติดปากว่า”ขนมนางเล็ด” เป็นขนมที่ทำมาจากข้าวเหนียวราดด้วยน้ำตาล คนไทยในอดีตจะทำขนมในเทศกาลหรือประเพณีต่างๆ เช่น ขนมห่อจะทำในวันสาทหรือวันสงกรานต์ วันออกพรรษาจะทำกระยาสาท หรือทำขนมนางเล็ด ขนมหุซัง เพื่อใช้ในการประกอบประเพณีเทศมหาชาติ จึงนับได้ว่าขนมไทยมีความสำคัญ ต่อประเพณี หรือเทศกาลต่างๆ ของคนไทยมาก ขนมไทยในอดีตเหล่านี้ยังอยู่คู่กับคนไทยตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน แต่ทุกวันนี้ขนมไทยจะทำตลอดทั้งปี โดยไม่จำเป็นต้องรอให้ถึงประเพณีหรือเทศกาลต่างๆ จึงนับได้ว่าขนมไทยมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของชุมชนมาก เพราะสามารถผลิตขายได้ตลอดทั้งปี ทำให้มีรายได้เพิ่มให้กับครอบครัวอีกทาง ภูมิปัญญาชาวบ้านที่จะนำเสนอการทำขนมไทย ที่กล่าวในครั้งนี่คือ ภูมิปัญญาการทำ”ขนมข้าวแต่น้ำ”

ความเป็นมาของขนมข้าวแต่น้ำ

คุณแม่คำปุนจึงคิดหารายได้ โดยการคิดหาวิธีที่จะทำขนมออกมาในรูปแบบใหม่ๆ ที่ไม่ซ้ำกับใคร จากนางเล็ดที่มีขนาดใหญ่ที่มีสีขาวธรรมดา ก็ทดลองหาส่วนผสมที่จะมาผสม เพื่อให้มีรสชาติ มีสีส้ม มีกลิ่นหอมน่ารับประทาน โดยการลองผิดลองถูก อยู่หลายครั้ง เริ่มแรกใช้น้ำส้มจากส้มเขียวหวานมาผสมกับข้าวเหนียว ผลที่ออกมาก็ได้ตามที่ต้องการ แต่ส้มในสมัยนั้นราคาแพงมาก จึงสู้ราคาไม่ไหวและต้องเลิกทำสูตรนี้ไป ต่อมาจึงหันมาทดลองใช้แดงโมซึ่งมีราคาถูกกว่าส้มและหาได้ง่าย ประกอบกับสีของแดงโมก็น่ารับประทานจึงใช้น้ำแดงโมผสมกับข้าวเหนียว และใช้เป็นสูตรในการทำมาจนปัจจุบันนี้ และได้ตั้งชื่อให้ใหม่เพราะรูปร่าง กลิ่น สี รสชาติเปลี่ยนแปลงไปทั้งหมด โดยทำให้แผ่นเล็กลง ไม่มีขอบ เป็นแผ่นแบนๆ

วิธีทำข้าวแต๋นน้ำแตงโม

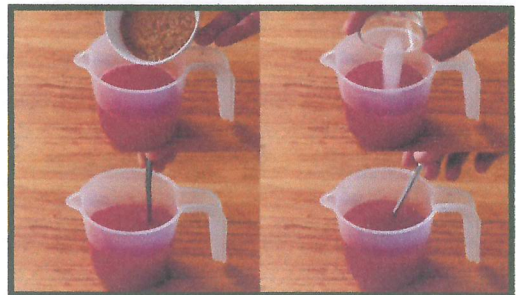
ส่วนผสมข้าวแต๋น

- ข้าวเหนียว ๑ กิโลกรัม
- น้ำแตงโมคั้น ๒๕๐ มิลลิลิตร
- น้ำตาลทราย ๔๐ กรัม
- เกลือป่น ๓/๔ ช้อนชา
- งาดำคั่ว ตามชอบ
-

ส่วนผสมน้ำเชื่อมราดข้าวแต๋น

- น้ำตาลมะพร้าว ๔๐๐ กรัม
- น้ำตาลทรายแดง ๑๐๐ กรัม
- เกลือป่น ๑/๒ ช้อนชา
- น้ำเปล่า ๓ ช้อนโต๊ะ
-

อุปกรณ์

- พิมพ์รูปวงกลมขนาด ๖.๕ เซนติเมตร

วิธีทำข้าวแต๋น

๑. นำข้าวเหนียวไปซาวน้ำให้สะอาด จากนั้น นำไปแช่น้ำให้ข้าวเหนียวนิ่ม ๕ - ๖ ชั่วโมง เสร็จแล้ว กรองน้ำออก พักให้สะเด็ดน้ำ

๒. เตรียมซึ่งหนึ่ง ต้มน้ำให้เดือด ห่อข้าวเหนียวด้วยผ้าขาวบาง ใส่ลงในซึ่งหนึ่ง แล้วนึ่งข้าวเหนียวให้สุกด้วยไฟแรง ใช้เวลา ๓๐ นาที เสร็จแล้ว ตักขึ้นพักให้เย็น

๓. นำแตงโมหั่นชิ้นใส่เครื่องปั่น ตามด้วยน้ำเปล่า บดให้ละเอียด เสร็จแล้ว กรองเอากากใยออก ให้ได้แตงโมน้ำเชื่อมเข้มข้น

๔. ใส่น้ำตาลทราย เกลือป่น ลงในน้ำแดงโม คนให้ละลายเข้ากัน
๕. เตรียมขามผสม ใส่ข้าวเหนียวลงไป ตามด้วย น้ำแดงโม คลุกเคล้าทุกอย่างให้เข้ากันดี แล้วพักทิ้งไว้ให้ข้าวเหนียวดูดน้ำเข้าไป ๒ - ๓ นาที
๖. ใส่ลำคำคั่ว คลุกเคล้าให้เข้ากัน จากนั้น เตรียมถาด ตักข้าวเหนียวใส่พิมพ์รูปวงกลมลงไป แล้วนำไปตากแดด ๑ วัน
๗. ตั้งกระทะ ใส่น้ำมันลงไป วอร์มน้ำมันให้ร้อนได้ที่แล้ว ใส่ข้าวแต่นลงไป ทอดให้มีสีเหลืองกรอบ เสร็จแล้ว ตักขึ้นพักให้สะเด็ดน้ำมัน

วิธีทำน้ำเชื่อมราดข้าวแต่น

๑. ทำน้ำเชื่อมราดข้าวแต่น โดยตั้งหม้อ ใส่น้ำตาลมะพร้าว น้ำตาลทรายแดง เกลือป่น น้ำเปล่า ๓ ช้อนโต๊ะ จากนั้น เปิดไฟอ่อน คนให้น้ำตาลละลายเข้ากัน แล้วเคี่ยวให้มีความข้นหนืดตามที่ต้องการ
๒. พอน้ำเชื่อมข้นได้ที่และเดือดปุด ๆ แล้ว ให้ปิดไฟ ตักน้ำเชื่อมราดข้าวแต่น ให้สวยงาม เป็นอันเสร็จ

ชื่อโครงการ	โครงการจัดงานประเพณีแห่เทียนพรรษา ประจำปี ๒๕๖๗
แผนงาน	การศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ
งาน	ศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น
ผู้รับผิดชอบโครงการ	กองการศึกษา
ลักษณะโครงการ	โครงการต่อเนื่อง

๑. หลักการและเหตุผล

งานแห่เทียนพรรษาเป็นประเพณีปฏิบัติของชาวพุทธที่ได้กระทำมาแต่ครั้งพุทธกาล เหตุที่ทำให้เกิดประเพณีเพราะสมัยก่อน มีภิกษุได้เดินไปเหยียบบ่าข้าวกล้าในนาของชาวบ้านทำความเดือดร้อน ดังนั้นพระพุทธรเจ้าจึงได้อนุญาตให้พระภิกษุสามเณรอยู่จำพรรษาที่วัดเป็นเวลา ๓ เดือน คือในช่วงวันแรมหนึ่งค่ำเดือนแปด ถึงวันขึ้นสิบค่ำเดือนสิบเอ็ด ซึ่งเป็นช่วงสิ้นสุดการเก็บเกี่ยวของชาวบ้านพอดีในช่วงเข้าพรรษานี้ประชาชนจะนำเทียนไปถวายพระภิกษุเพราะเชื่อว่าจะทำให้ตนเองเฉลี่ยวธลามิโหว่พริบปฏิภาณประดุจขี้ผึ้งที่ใช้ทำเทียนจากรังผึ้ง ส่วนการแห่เทียนเข้าพรรษาสำหรับเทศบาลตำบลน้ำยืน ได้ดำเนินการนำเทียนไปถวายวัดในเขตเทศบาลตำบลน้ำยืนทุกวัดตลอดจนสำนักสงฆ์และสถานปฏิบัติธรรม ไปถวายพระเพื่อจุดบูชาในช่วงเข้าพรรษา นอกจากเทียนแล้วยังมีเครื่องไทยทานและผ้าอาบน้ำฝน

ดังนั้น เพื่อเป็นการเสริมสร้างประเพณีอันดีงามนี้และเพื่อให้ประชาชนในเขตตำบลน้ำยืน พนักงานเทศบาลและคณะผู้บริหารตลอดจนสมาชิกสภาเทศบาล ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำท้องที่ ได้มาร่วมทำบุญเป็นวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของไทยตลอดจนเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรด้วยกันและตามอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๕๐ (๘) บำรุงศิลปะ จาริตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ (๑๑) การบำรุงรักษาศิลปะ จาริตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลน้ำยืนที่นับถือพุทธศาสนาได้เข้าใจและตระหนักถึงวันสำคัญของวันเข้าพรรษาและได้ประพฤติปฏิบัติตนอย่างถูกต้องเหมาะสม ตามวิถีของชาวพุทธ

๒.๒ เพื่อให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลน้ำยืนที่นับถือพุทธศาสนาได้ร่วมกันทำบุญและมีส่วนร่วมในการทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา

๒.๓ เพื่อให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลน้ำยืนได้ร่วมกันสืบสานและอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป

๓. เป้าหมาย

๓.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลน้ำยืน จำนวน ๓๐๐ คน

๓.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

- ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลน้ำยืนร่วมกิจกรรมเจริญพระพุทธมนต์เทียนพรรษาเทศบาลตำบลน้ำยืน ร่วมกับประชาชนในเขตพื้นที่ เพื่อความเป็นสิริมงคล
- ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลน้ำยืน ร่วมกิจกรรมแห่เทียนพรรษาเพื่อถวายวัดในเขตเทศบาลตำบลน้ำยืนทุกวัดตลอดจนสำนักสงฆ์และสถานปฏิบัติธรรม

/๔.วิธีการดำเนินงาน...-๒-

สำเนาถูกต้อง

(นางพนาวลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษาฯ

สำเนาถูกต้อง

(นางพนาวลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษานำนานการ

๔. วิธีการดำเนินงาน

- ๔.๑ ประชุมปรึกษาหารือจัดหางบประมาณเตรียมความพร้อมในการจัดโครงการ
- ๔.๒ จัดทำโครงการจัดงานประเพณีแห่เทียนพรรษา ประจำปี ๒๕๖๗
- ๔.๓ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานและประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ๔.๔ จัดเตรียมวัสดุ - อุปกรณ์สำหรับจัดกิจกรรม
- ๔.๕ ดำเนินการจัดกิจกรรมดังนี้
 - กิจกรรมเจริญพระพุทธมนต์เทียนพรรษาเทศบาลตำบลน้ำยืน ร่วมกับประชาชนในเขตพื้นที่ เพื่อความเป็นสิริมงคล
 - กิจกรรมแห่เทียนพรรษาเทศบาลตำบลน้ำยืน ร่วมกับประชาชนในเขตเทศบาลตำบลน้ำยืน เพื่อถวายวัดในเขตเทศบาลตำบลน้ำยืนทุกวัดตลอดจนสำนักสงฆ์และสถานปฏิบัติธรรม
- ๔.๖ สรุปและรายงานผลการดำเนินงาน

๕. ระยะเวลาดำเนินโครงการ

ระหว่างวันที่ ๑๖-๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๗

๖. สถานที่ดำเนินการ

ภายในเขตเทศบาลตำบลน้ำยืน และ ที่ว่าการอำเภอน้ำยืน

๗. งบประมาณดำเนินการ

จากเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๖๗ งานศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น หมวดค่าใช้สอย ประเภท รายจ่ายเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการที่ไม่เข้าลักษณะรายจ่ายหมวดอื่น ๆ เพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายตามโครงการจัดทำต้นเทียนพรรษาพร้อมกิจกรรมแห่เทียนพรรษาจังหวัดอุบลราชธานี ประจำปี ๒๕๖๗ ตั้งจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไป ปรากฏในแผนงานศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นเงิน ๘๐,๐๐๐.- บาท (แปดหมื่นบาทถ้วน) โดยมีรายละเอียดค่าใช้จ่ายตามโครงการฯ ดังนี้

กิจกรรมที่ ๑ กิจกรรมเจริญพระพุทธมนต์ วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๗

๑. ค่าพิธีทางศาสนา ๑๐,๐๐๐.- บาท (ข้อ ๑๓ (๒))

- ค่าปัจจัยถวายพระ
- ค่าเครื่องไทยธรรมและค่าดอกไม้ธูปเทียน

๒. ค่าตอบแทนการแสดง และพิธีกรจำนวน ๑๐,๐๐๐.- บาท

กิจกรรมที่ ๒ กิจกรรมแห่เทียนพรรษา วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๗

๑. ค่าอาหาร อาหารว่างและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์สำหรับประชาชน ผู้ติดตาม แขกผู้มีเกียรติและผู้มาร่วมประกอบกิจกรรม เป็นเงินจำนวน ๒๒,๐๐๐.- บาท
๒. ค่าจ้างเหมาเครื่องเสียง เป็นเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐.- บาท
๓. ค่าจ้างเหมาจัดสถานที่ ๑๐,๐๐๐.- บาท
๔. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ๑๐,๐๐๐.- บาท
๕. ค่าจ้างเหมาจัดทำป้าย ต่าง ๆ ๘,๐๐๐.- บาท
- รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๘๐,๐๐๐.- บาท (-แปดหมื่นบาทถ้วน-)

หมายเหตุ ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการฯ ดังกล่าว สามารถถัวเฉลี่ยกันได้ทุกรายการ

สำเนาถูกต้อง

/๘.ผู้รับผิดชอบ...-๓-

(นางพนาวลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษานำนานุกการ

สำเนาถูกต้อง

(นางพนาวลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษานำนานุกการ

๘. ผู้รับผิดชอบโครงการ

กองการศึกษา เทศบาลตำบลน้ำยืน อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

๙. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๙.๑ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลน้ำยืนที่นับถือพุทธศาสนาได้เข้าใจและตระหนักถึงวันสำคัญของวันเข้าพรรษา และได้ประพฤติปฏิบัติตนอย่างถูกต้องเหมาะสม ตามวิถีของชาวพุทธ

๙.๒ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลน้ำยืนที่นับถือพุทธศาสนาได้ร่วมกันทำบุญร่วมกันและมีส่วนร่วมในการทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา

๙.๓ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลน้ำยืนได้ร่วมกันสืบสานและอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป

(ลงชื่อ).....ผู้เขียนโครงการ

(นางพนาวลัย พาเจริญ)

นักวิชาการศึกษาชำนาญการ

(ลงชื่อ).....ผู้เสนอโครงการ

(นางสาวปรียา กุมริจิตร์)

ผู้อำนวยการกองการศึกษา

(ลงชื่อ).....ผู้เห็นชอบโครงการ

(นายญาณกิตต์ กันยาพงษ์)

ปลัดเทศบาลตำบลน้ำยืน

(ลงชื่อ).....ผู้เห็นชอบโครงการ

(นายไพรัตน์ เสนคำสอน)

รองนายกเทศมนตรีตำบลน้ำยืน

(ลงชื่อ).....ผู้อนุมัติโครงการ

(นายไพรัตน์ เสนคำสอน)

รองนายกเทศมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกเทศมนตรีตำบลน้ำยืน

สำเนาถูกต้อง

(นางพนาวลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษาชำนาญการ

(นางพนาวลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษาชำนาญการ

กำหนดการโครงการจัดงานประเพณีแห่เทียนพรรษา ประจำปี ๒๕๖๗
เทศบาลตำบลน้ำยืน อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี
วันที่ ๑๖-๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ณ ลานกิจกรรมที่ว่าการอำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๗ พิธีเจริญพระพุทธมนต์

เวลา ๑๖.๐๐ น. ชุมนุม ในเขตเทศบาลตำบลน้ำยืน นำต้นเทียนมารวม ที่ลานกิจกรรม หน้าว่าการ
อำเภอน้ำยืน

เวลา ๑๗.๐๐ น. ผู้มีเกียรติ และ ประชาชนพร้อมกัน

เวลา ๑๗.๐๙ น. พิธีเจริญพระพุทธมนต์ ถวายปัจจัยไทยธรรมแด่พระภิกษุ

เวลา ๑๙.๐๐ น. การแสดงสมโภชน์ต้นเทียน ของนักเรียน จากโรงเรียนต่าง ๆ

วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๗ วันแห่เทียนพรรษา

เวลา ๐๘.๓๐ น. พิธีเปิดการแห่เทียนพรรษา และปล่อยขบวนเทียนพรรษา เพื่อแห่รอบเมือง

เวลา ๑๑.๐๐ น. ขบวนเทียน กลับมารวม ณ จุดเริ่มต้น และ แยกย้าย ไปยังวัดต่าง ๆ ในเขตพื้นที่

*กำหนดการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ ตามความเหมาะสม

สำเนาถูกต้อง

(นางพนาวลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษานำนานการ

สำเนาถูกต้อง

(นางพนาวลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษานำนานการ

ประมาณการรายจ่ายโครงการจัดงานประเพณีแห่เทียนพรรษา ประจำปี ๒๕๖๗
ระหว่างวันที่ ๑๖- ๑๗ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ใช้จ่ายตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายในการจัดงาน การจัดกิจกรรมสาธารณะ
การส่งเสริมกีฬาและการแข่งขันกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๔ ดังนี้

ลำดับที่	รายการค่าใช้จ่าย	จำนวนเงิน	ระเบียบข้อ
๑	ค่าตอบแทนการแสดง และ พิธีกร	๑๐,๐๐๐	ข้อ ๑๓(๔)
๒	ค่าพิธีการทางศาสนา	๑๐,๐๐๐	ข้อ ๑๓ (๑)
๓	ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์สำหรับประธาน ผู้ติดตาม ผู้มีเกียรติ ผู้ร่วมพิธี	๒๒,๐๐๐.-	ข้อ ๑๓ (๒)
๔	ค่าป้ายประชาสัมพันธ์	๘,๐๐๐	ข้อ ๑๓ (๕)
๕	ค่าใช้จ่ายอื่น	๑๐,๐๐๐	ข้อ ๑๓ (๗)
๖	ค่าจ้างเหมาเครื่องเสียง	๑๐,๐๐๐	ข้อ ๑๕(๒)
๗	ค่าจ้างเหมาจัดตกแต่งสถานที่ในพิธี	๑๐,๐๐๐.-	ข้อ ๑๕ (๕)
รวมเป็นเงินทั้งสิ้น (-แปดหมื่นบาทถ้วน -)		๘๐,๐๐๐.-	

หมายเหตุ ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการฯ ดังกล่าว สามารถถัวเฉลี่ยกันได้ทุกรายการ

สำเนาถูกต้อง

(นางพนาวลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษานำศูนย์การ

สำเนาถูกต้อง

(นางพนาวลัย พาเจริญ)
นักวิชาการศึกษานำศูนย์การ